

Edebiyat Defteri

Gülten Kahraman -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
10 Ağustos 2020 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Sana Rağmen Özledim

Eminim!

Gel desen
Gelmeyecek
Gelsen
İstemeyecek evrimlerdeyim...

Bilsem!

Gözlerin neden hükümdar ruhuma hala?
Neden esiriyim kokunun anı bedel dünyaya

Oysa.../desem
Sen ki .../desem
Hak etmesen
Kanar mıyım acziyetime?

Sustum
Kazandın yine

Acıtsa da özlemek güzel seni...

Sana açılmıyor artık gözlerim oysa
Uyanmıyor nicedir saçlarına ellerim

Duy da inan!

Bakılabiliyormuş yaban gözlere
Hangi yalan demişti
/Yaşanmaz sensiz diye?

Aldırma!

Güneş hala doğmakta doğudan
Batıda uyumakta her akşam yine
Mevsim hala dört
Aylar düzine

/ Bir imansız özlemden çöktüm dizine!

Gözlerin hükümdar
Kokun cellât
Be hey omurgasız âşık
Neyin müebbetii bu ?
Anlat...

Sustum
Kazandın yine

Ağlatsa da özlemek güzel seni...

Duy da inan!

Tutulabiliyormuş yaban elleri
Hangi yalan demişti
/Üşürüm sensiz diye?

Aldırma!

Yine dönmekte Dünya
Cemreler üç
Bahar umut

Yazlar yakmakta hala

/ Bir kitapsız özlemden çöktüm dizine !

Gözlerin sevda
Kokun aşk
Be hey duyarsız âşık
Dipsiz mi ceza kuyusu?
Anlat...

Sustum
Kazandın yine

Demiştım ya
Be hey kendine aşık

Bu sevdanın ilgisi yok seninle
Benim derdim yüreğimle kendimle

Yine de

Sana rağmen özlemek güzel seni!

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/270940/sana-ragmen-ozledim.html>

BEN SEVDACA SEV(EN)DİM

[italik] "Affet..." [/italik]Dedi erkek
[italik]
'Korktuğum depremin enkazındayım
Her haykırış bin soluk celladım
Yıkılıyor üstüme Ağrı Nemrut Toroslar
En beteri yerle bir şimdi Dunaysır (!)
Tükürüyorum yüz­süz yüzüne cesedimin
Şakaklarımda korkuların şamarı
Arsızca atıyor nabzım heyhat!
Kesin uğultusunu Dünyanın
Çıldırıyorum!

Kabul...

Dermansız yüreğimin tek soluksuz nidası
Çok sevdim!
Affet... ' [/italik]

/

Sustu kadın...

Bu muydu kıyamet?
Böyle mi çatlardı gök?
Toprakları sarar mıydı böyle kara bulutlar?
Neydi hikmeti,terse dönen Dünya'nın?

NEDEN?

/

[italik] 'Sevdim
Çok sevdim...' [/italik]

/

('Bir sevda bu kadar mı kutsal yaşanırdı
Sıyrılıp tüm beklentilerden? ")

Hangi korkunun küfrüne kurban şimdi sevdamız?
Hangi zulaya peşkeş?
Hangi beklentiye hamî?
Hangi hengâmeye kurban?
Yalana mıydı diyet?
Çık ortaya şeytan
Katilin olacağım!...

SUS...

/

[italik] 'Ama çok sevdim...' [/italik]

/

Balçığa buladı bak Güneş'i kirin
"gözlerin bildiğim"

Gömdün Ay'ı toprağa
"düşdaşım dediğim"

Mayın mayın patlıyor yıldızlar
"sen diye sardığım"

Çek ellerini gırtlığından havamın!
Eş tutma yalanına rüzgârlarımı!
Sokma günahına yağmurlarımı!
Kus şimdi sökercesine kansız ciğerini!
Kus...

Duy Tanrı'yı / sağırıydın
Bil Tanrı'yı / yok saydığın
Gör Tanrı'yı / kör olduğun

ve
SUS...

/
[italik]
'Ama çok sevdim...
Vur!
Ama duy
Sevdim...' [/italik]

/
Hangi af kuyusu paklar ruhunu?
Hangi kitap aklar bu oyunu?
Hangi melek can atmaz Azrail'in olmaya?

Bastığın topraklar çığlık çığlığa ar!
Böyle de tükenir miydin sen?
Hani cüssen? sustu yalan!/Ar
Karşımdasın
Bir damla yaş, tek atardamar (!)

SUS...

/
[italik] "Sevdim...
Yeter!
Vur! " [/italik]

/
DUR!

Düşündü kadın...
Solu sızladı usundan

Hay tükürdüğüm!
Hay restine bin tekme savurduğum yürek
Sen de bu kadar zayıf düşer miydin?
Bu kadar mı ölümüne?
Bu kadar mı güne gebeydin?

Haset sardı itleri sadakatinden
Sevdamtırak yaşlar tıkanınca genzine
Kedide düğün bayram
Yutkundu kadın ar duyup sevdasından...

Neyi affedemezdi aşk?

İhanet
Yalan
Heygidi rotasız kaptan!

Ne iyi halden
Ne timsahça akan gözlerinden
Ne de var olmayan yüreğinden

Yırttıysan?
Bilesin ki
Bil(e) mediğın sevdadan!

Konuştı kadın...

Ben sevdaca sev(en) dim!

De "Ha(Y) dı" kalk ayağa!

Özrü
Dile asil toprağından
Ar'ı
Kutsal ekmeğinden suyundan
Yetecekse yüreğın bakmaya dağlarına?
Többen Tanrı'dan olsun!

Hey dümensiz kaptan!
Olacaksa/n
Sevda/m aşkına olsun!

De "Ha(Y) dı"!

Ya katilim
Ya K/Adam olacaksın?

Ya da emret şeytanına
Az daha O/Yalan/sın!

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/271217/ben-sevdaca-sev-en-dim.html>

KIYAMET

aklım...
dedi kadın
ne çok tokat atmakta beynime şimdi
sersemliğine
saklı eline kör bakan sarhoşluğuna
reddedip renklerin armonisini
mavi kılmalarına seni
nirengisi sayıp adını
ardından sepelek yolculuğuna...

/ bir filozof gülümsüyor bıyık altından...

gözlerim...
dedi kadın
ne çok hesap sormaktalar pınarlarına şimdi
değmezliğine katlandıkları ağırlara
yaşlara
aymazlığına akan
yalanlarına
pişkin yavuzluğuna bön bakan
üçkağıt açmalarına umuda
asrı kıskandıran gecelerde
koynuna sığınmalara...

/ bir timsah gülümsüyor bıyık altından...

ellerim...
dedi kadın
ne çok kanatmakta yüreğimi şimdi
cefana borçlu pençeleriyle
yırttığına rahmini göğün
gün aşırı yeniden doğmalarına
aşık atıp milatsız sevdalara
tarihe aşkı yazmalarına...

/ Mem ile Zin gülümsüyor bıyık altından...

dilim...
dedi kadın
ne çok kanatmakta yeminleri şimdi
küfre bin tövbe bozup
imgelerine
en söylenmemişini
en maviye boyayıp
alnını taçlandırmalarına...

/ Bektaşî gülümsüyor bıyık altından...

yüreğim...
dedi kadın
ne çok kaplumbağalaşmakta sevgiye şimdi
bakışlara arlanmakta / alaycı
tuş olmakta infazlara / yargısız
Brütüs kalleşi sırtışlara
havlu atmakta...

/ Köroğlu gülümsüyor bıyık altından...

ve bedenim dedi kadın son dermanıyla

farkında mısın?
Dünyayı dolayıp beline
kendini yakmakta!

/ Neron gülümseyemedi bıyık altından...

...ve konuştu
"Bu bir Kıyamet !"

Mezopotamya'nın Asi-I Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/273165/kiyamet.html>

ÖKSÜZ KALDILAR

ellerim değildi ki salt
çok şey öksüz kaldı gidişinle çok
yaşanacaklara yeminlerimiz vardı ya hani?
unuttuğumuz...
hoyratça heba edip salıverdiğimiz gökkubbe'ye
belki takıldı bulutlara kimisi umarsız
belki de hala umuda uçmakta kimisi...
biz ki umutsuzlar filminin esas oğlan esas kızı!

çiçekler can
hani dalında tomurcukken henüz, en güzelinde mavilerin
leylaklar hani, yediverenler sarı pembe, gökkuşağınca
bir çift bebek bakışı hani, sevdamızın tanığı
minicik eller hani, yumuk yumuk umut saklayan ayalarında
onlar da boyun büktü gidişine biliyor musun?

gözlerim değildi ki salt
çok şey öksüz kaldı gidişinle çok
yarınlara sözlerimiz vardı ya hani?
tutamadığımız...
hoyratça heba edip salıverdiğimiz rüzgara
belki konakladı dağlara kimisi biçare
belki de yuvalandı ağaçlarda umuda kimisi
biz ki umarsızlar şarkısında son opera son senfoni!

çocuklar can
hani binlercesi aynı anda gülen gözbebeklerinde
oyunlar hani, saklambaç körebe birdir bir
bir bahçe hani, çitleri bile güneş rengi, tek basamak merdiveni
nohut oda bakla sofa hani, sevdamızı mahremleştiren duvarları
onlar da yaş döktü gidişine anlıyor musun?

umutlarım değildi ki salt
çok şey öksüz kaldı gidişinle çok
tarihe kazınacak hani, adı sevda olan?
yazamadığımız...
hoyratça heba edip salıverdiğimiz zamana
belki geçmişe karıştı kimisi ebedi
belki de geleceğe uçmakta hala umutla kimisi
biz ki çaresizler tablosunun son fırça son imgesi!

özlemler can
hani birine bin katıp esrikleştığımız
beklemek, düşlemek, kavuşmak hani
bir vuslat ki dünyayı durduran, tüketen sözleri dillerde
mutluluk hani, huzur, adını koyamadığımız ne varsa hani
onlarda yıkıldı gidişinle görüyor musun?

sen şimdi hangi yeni düşlere gebe kalmaktasın kim bilir?
belki de ağlamaktasın gizli gizli, kayanlara avuçlarından
oynarken bile aymazı meçhul mekanında

ve ben oynarken aldırılmazı çıkmaz sokağımda
zirvesine bir soluk boyu yaklaşmışım deliliğin
kahkahalar atıyorum hayatın son zaferine duyuyor musun !

nûjîn

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/274296/oksuz-kaldilar.html>

ARON (1)

oysa başındaydık daha
kuramadığımız dünyanın
umut ekmiştik titreyen yüreğimize
sevda biçmekti düşümüz
vardın hani? olacaktın hep de..
bahar doğumdu hani?
bu ölüm zamansız be Aron!

göremeden daha
dokunamadan ellerine
vurulamadan gözlerinden gönüllü
hangi soysuz korkuya kurban ettin bizi?

dünün diyetiydik hani bize?
hani Dostoyevski'nin keşfi misali
umuttum yaşamdım sende?

bak titriyor hala
sendeliyor yüreğin
vazgeçemeyeceksin Aron
korkacak korkun sevdamızdan!

hey kara yağızım
hey kartal bakışım
daha şiirini yazacaktım sana mutluluğun
bana gelecektin hani uçarca
ve bana gel demiştin hani?

çocukluğuna gidecektik
koynunda yaşayacaktık yeşilin
köyünü öpecektik hani toprağından
arıtacaktık geçmişten
şelalesinde sevdamızı!

ah Aron
meleğimiz bir de
yağmurla gelen hani
acıdan doğan
hani perçinleyecektik gülüşlerinde aşkımızı?
biz üç kişiyiz diyecektim ben

sen soracaktın Bedirhan'ı
kıskanacaktın Rodin'i
sesimi hatta kulaklardan
adımı sayfalardan!

ah be Aron!
sustun ya zamansız
kalktı ya atlar şaha
vurdun ya şakağından yüreğimi?

söylesene
neye gülüp neye ağlasın Mezo'n şimdi
bulduğuna mı seni asırlar uzağından
kaybettiğine mi düşürüp kirpiklerinden?

hani dua etmiştik bulmaya
hani delerce dağlarını sanalın
tutunca şükretmiştik hani
sevinciyle bayram çocuklarının...

biliyor musun Aron?
belki seni ama...
kaybetmedim hala umudumu
elim solumda
dilim duada
bekleyeceğim yeniden doğumunu!

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/275740/aron-1.html>

ARON (2)

bin yıllık hasretin son demleriydi sanki vuslata doğan
başım dönüyordu doruklarda
korkum düşmekten değil
tekleyip vuslata geç kalmasındandı yüreğimin
ve elim solumdaydı gene
dilim duada
sözümdeydim gene
gözlerim odaklanmıştı yeniden doğumuna!

zaman durdu o an
sessizliğe büründü evren soluksuz
durmuştu tüm nesnelere saygıya
seslerimiz vardı çınlayan
toroslar'da erciyes'te...
mıhlanan bakışlarımız aydınlatıyordu cihanı fersah fersah
ve kazıyordu tarih
yaşlı yüreğinin ortasına derince
yazıyordu tüm kalemler sevdanın en onurlusunu
sen gelmiştin Aron sen
doğmuştun işte
ezelinden ebediyetine Mezo'nun!

yazamadı yıllarca ustalar bile
çizemedi hiçbir fırça resmini
kaç kez deneyip yanıldım ben de
lanet okudum ya sonunda başaramayıp hani?
haykırıyordum artık
haykırıyordum suskun evrene çığlık çığlığa
gözlerimizde yedi rengi ışıldıyordu güneşin

mutluluk senin adındı Aron!
aşk sendin!

dokunmaktı ellerine kaybolup bakışlarında
çekmekti derinlere soluk soluk kokunu
bakmaktı
yaşamaktı...
ustayı anmaktı bir kez daha yeniden
“Seni sevmek Allaha inanmaktı” be Aron!
“Seni sevmek Allaha inanmaktı”

ödüyordu diyetini Mezo'ya soysuz geçmişi
şükürler dökülüyordu dudaklarından sayısızca Allah'a
taksa çelmesini
el atsa ensesine Azrail o an
kapanırdı gözleri özlemsiz inan!

safa gelsindi ölüm baş göz üstüne
yüreği avuçlarındayken senin
bu kadar yakınken
kavuşmuşken sana Aron
kavuşmuşken aşk-ı-ilahiye
korkmak kaçmak var mıydı ölümden?

bir sevda bu kadar mı kutsal yaşanırdı
sıyrılıp tüm beklentilerden?
bu kadar mı onurlanırdı yürekler secde durup yaradana?
anlamsızlık anlamsızlaşabilir miydi bu kadar küçülüp?
ve büyür müydü böylesi
büyür müydü?

tüm tezlerine rest çekip maddeci beşerlerin, bir aşk!

her dokunuşta
her hissedişte
bu kadar mı erebilirdi ulviyete bir sevda?

korkuyorum yetmezliğinden
ürküyorum kusur etmekten hakettiği saygıya
tökezliyor yüreğim incitmekten ama?
haykırmak gurur veriyor gene de büyük aşkım
haykırmak gurur veriyor

sen duy
duysun tüm sevgi arsızları
aşk tüccarları duysun!

ve ar etsin sevgisizlik bin kez daha yaşamaktan
devretsin asırlık krallığını Eros şapkası önünde sana

seni seviyorum aşkın yeni tanrısı
seni seviyorum Aron!
seni seviyorum...

hoş geldin aşk
hoş geldin sevda
hoş geldin Aron
hoş geldin dünyama!

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276101/aron-2.html>

ÜRKÜYORUM

gecenin konukluğundayım
çoklardan birinde
ben çayımı yudumluyorum/o karanlığı
baş ağrılarımdan dem vuruyorum ona
muzdaripliğim aşmış milleri
homurduyor konuştuğça ben
sıkıldığını hissediyorum dişlerini, paslı raylar geliyor aklıma
en dostumdun hani diyorum, ürkütme dilimi
sende olmazsan?
sende olmazsan, kime anlatacağım beni?

biliyor musun? delirtiyor ses/sizliğin sesi
ürküyorum uğultusundan!

tutamadığım sözlerime bin öfke var bakışlarında
aşamadıklarına kara kusuyor, katran kar beyazı sanırsın
yazamıyorum diyorum hayli zamandır
yazıyor da yazamıyor/anlatamıyorum
aklımı arama ilamı çıkarmışlar sokaklarda
aptal gülüşlü bir afiş süslüyor duvarları
yakalayana ödül sunmuşlar, bedel bin yıllık saltanata
peki neredeyim ben söyler misin diyorum
varsın bir ömür kavrayım lavların koynunda
ben bulayım, akıl cellatlarından önce beni!

hangi sokaklara gömdüm güvenimi
hangi caddelere sattım özlemlerimi
hangi yıllara sundum çocuksu düşlerimi
hangi suret-i beşerlere sattım bir gülüş bedeli yedi rengimi
yeter diyorum yeter, azad edin beni!

kahramanları üstüme geliyor hatim indirdiğim kitapların
cümle dünya edebiyatı hükümler veriyorlar infazıma
dolmuş miadlarda beyhude arayışlarım
telaffuzsuz sözcükler cenke çıkmış beynimde
uğulduyor kılıç şakırtılarında kulaklarım
korkuyor muyum? hani yoktu lügatımda?
meydanları da kalmadı erliğin savaşacak
bu ne telaş ki, tedavüle gömülüyor erdemler
düdenler taşmaya yüz tuttu kusacaklar az daha

istifliyorum sözcükleri ansiklopediler sırada
yeni basımlarda mı bulacağım mealini
çok şey değil istediğim, birkaç kelam beş heceye tekabül
bulan varsa, bilen varsa söylesin
yemeden öğün niyetine son kez beynimi!

onur derlerdi adına kaldı mı bileniniz?
saygı gelirdi ardından, koşar adım koşulsuz
erdem, isimlerinde mi kaldı delikanlıların salt
güven vardı hani, el ense cigara tütürdüğümüz üstüne, bulunca
dostluk derlerdi galiba, iki başlı, iki hece, kutsaldı
ölümden ötesi yoktu yetecek gücü hani?
bir de..
bir de aşk diyorlardı adına, öyle garip işte tek hece
restti çekt mi dizlerine çökerdi dünya

insan derlerdi hepsine topyekün hani
insanlık!

var mı anımsayan, bilen var mı?
hangi hücrelerde doldurmakta müebbetini
yada çekildi mi çoktan ipi?
sehpalar tekmeye ödedi mi diyetlerini çoktan
peki ben neredeydim söyleyin!

hangi kahrolası zamanlarda harcadım usumu
hangi takvimlere çizik attım şuursuz
hangi akrep kovaladı yelkovanı koşarca
hangi dipsiz yürekleri doldurmaya çalıştım, kör/sağır
neredeydim söyleyin!

çığlıklarım geri dönmekte bana, muhatapsız
gece nerede, bunca susamazdı sabırsız?

aralıyor gözkapaklarını, tüketmiş gücünü hırıltısı bu kez
esniyor kocaman ağzıyla
girip yok olmak istiyorum bir an, geri dönüşsüz
kalırsam, bin yıl zarardır doğaya atıklarım bile
sus diyor
sus ve uyu...

ve tek cümle çıkıyor dişleri arasından, mırıltıya benzer
senin dünyaya gelmen bile hataydı!
sabah olacak şimdi sus ve uyu
saçmalıklarınla bozma ahengini dünyanın, raksını
sus sus ve uyu

araladım dünyaya açılan perdelerimi
gün doğmuş
sabah olmuştu
varken ben yok olan insanlık gibi
ben de yoktum görünürlerde!
yoktum!

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276215/urkuyorum.html>

SEVDAM ve DAVAM

(Aron'a Mektuplar (1))

kaç fersah ki uzak kalmışlığım kaleme
gıcırıyor sanki parmaklarım pasa bulanmış
kekremsi bir küf kokusudur yayılan
ve damladı mürekkep beyaza...

/sen şimdi kaçınıcı düşlerine gebesin riyalarının kim bilir?
saklandıkça gerçeğimizden, artan.../

“bir yerden başla işte” demişti heval, anlatmaya
davan ile sevdanı
sen ki...

ben?

sahi kolay mıdır anlatmak seni?
beni
bendeki yerini...

/ve kolay mıdır gene
anlatabilmek, acıya nikahlanmış memleketimi? /

dışarıda gaza basan bir serseri
saat sabahın bir öncesi
havada intikam kokusu...

bir yanımda seyirlik kolu çocuğumun
kırığında nemrut sancı
yutkundüğüm biber gazı keskince
kazanan hep üniformadır ya bizde?
anlamsızlığında boğuluyorum...

mertebesiz şehitler mezarlığı diğer yanımda
kör kulaklar duyar mı çığlığını anamın?
kanla mı yeşerir bu topraklar?
gençlerim hangi kana doymazın düşlerinde şimdi ?
Mehmet mi asker, asker mi Mehmet?
kim bizi kutsamış bize ?

kör bakıyoruz sırtışlarına sahte tanrıların
şatolarında el ense
ipimiz ellerinde (!)

bu ne sonuçsuz, soysuz bilmece ?

ötemde dirhemine tutunan, pazar/lık topraklarımın çaresizliği
kim kimi kimden peydahlamış, ne gam
koltuk panayırında eli defli kravatlılar sürüsü
aylardan baharın yorgun abasıyla Kasım...

/ve üstelik yoksun sen
ve bana ıramış en garibin hilkatı, ben! /

sıyrılmak istiyorum acıdan...
soyunmak istiyorum
en süslüsünün anlatmaya aciz kaldığı seni, imgelerden...
çizmek istiyorum bakışlarını dizelere
en yalınından
gülüşünü
sesini...

nerden çıktı şimdi bu ürperme?

/sahi gözlerin ne renkti? /
bu kadar mı ıradın usuma sevgili? /

bu kadar mı çaresiz memleketim yabana?
bu ne deli özlemdir savaşa / kana
çörelendikçe yüreğime zalim hazzıyla cellat
çözemediğim denklemlerin basıncı şakaklarımda
kan sızıyor çenemden
korkuyorum galiba, geçsem mi senden?
geçsem mi birilerince ben de memleketimden
zaten çakmaz mıydım hep aritmetikten?

/ geçmek senden
yaşamdan geçmektir oysa, mümkün mü diye sorsan
geçmek memleketimden
öpmek firavun eteğini, ceddimi toprağında titreten
yaşamaksa onursuzca...

var mıdır ötesi ölümden, dara assan? /

anlatabilmek seni...
asırlar ötesine gidişini benden
ve zirvesinde deliliğin özleyişimi sana
susamışlığımı, yokluğunun çölünde sarı sıcak
kavgalarımı kendimle
kan göllerinde sarpa saran
her düştükçe yaprağı takvimin
davamı!

/ boğazımda iki pençe iki denklem
asırlardır çözü(e) meyen
biri memleketim
diğeri sen! /

hani
"bir sevda bu kadar mı kutsal yaşanırdı?" demiştim

sorma zamanıdır sevgili
bu sevda bu kadar mı satılırdı ucuza?
yenik düşebilir miydi yenilesi zihniyete bu kadar
Demokles'in kılıcıysa ensemizde aşiret
içmekse kanını sevdanın, kalaysız bakırlarda marifet?

hani tutunduğumuz
hani umudumuz
nerde Aron ne re de!
bumuydu yeminlerle kutsadığımız yürek?

/ ne zaman yalana adaş oldu aşklar
sevdaya bedel, ne zaman tabular? /

diyetin diyeti olur mu Aron?
bu kaçınıcı yenilgi
bu kaçınıcı feda yozlara
bak kaymakta ucundan parmaklarımızın hayat

bırakma
tut hadi
yakala!

sevda dolu kaldırımları sanalın /sevdaysa (!)
kamaşır mıydı böylesi kolay, mert bakışların
üç beş ışıklı neondan?
ne demişti arif
"yıllar değil, yaşayamadığı duygularıdır insanı yaşlandıran"
unuttun mu Aron?

sustun...
mu?

/ sen hiç vazgeçmeyecek misin? diyor kulağında yaban bir ses
vaz geçmek...
kolay mı satabilmek onuru iki soysuz yalana?
ve yok saymak sevdayı iki pula, satırlık /

sen susarsın da
ha belki o gün ben de..

ama
dokunsana soluna
en avazınla sorabilsen(e)
susar mı yürek
susar mı?
böylesi sevmek seni ilahi
bu kadar tapmak toprağıma
bana ar mı?

/ anlat demişti heval
anlat ki duysun tüm yürek mahkumları
sevdanın en onurlusunu!
ve kutsalını davanın /

yanıtsız bıraktım tüm sorularını
bıraktığın kadar beni yarım...

can çekişirken davam
pay edilirken arsızca memleketim evlek evlek soysuza
tüketilirken sevdam topluma
ne solumda huzur var ne sağımda bayram (!)

son yutkunuşum değildir yine de
pes etmek namert işi
vazgeçtim pembelerden /morlardan
mavi yeşerecek gülleri memleketimin
biliyorum Aron görüyorum
maviye çalacak bu sevda
kazanacak bu dava
umut hep var/dı dağlarca
hala umut var!

/ doğan güneşe çökecek gamzelerimiz
sıyrılıp suskunluğundan geçmişin /

ve elim solumda hala
dilim duada...

bilesin ki
aşkın, "aşk olası" inadına
gebeyim mavi yarınlara
gebeyim umuda!

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276527/sevdam-ve-davam.html>

KÜÇÜK İNSANDAN BÜYÜK AŞKA

(Mecbur doğmaktır bazen hayat...)

en asiler de biter ya hani?
en deli Mart ta devinimindeydi yetmişlerin
üşüyordu Kızıltepe ovası
bahara selam durmuşken toprağı...
gökkuşağına rest çekmişti yeşilin mevsimlik doğumları
hangi acısı tarifsiz doğumlara gebe olacağını bilemeden
bir can doğurdu geçmişin sancularından...

rehaveti çökerken kasıklarına ovanın lohusalığın
sancıları başlamıştı
boynunda ki göbek bağına direnen taze canın!

kim belirleyebilir ki doğacağı çamuru?
kim bilebilir ki hangi bedellerin bitimsiz savaşında kıvranıyor toprağı?
hangi atadan, hangi anadan nesil bayrağı devralacağını, kim?

belki de en ve tek mutluluğu olacaktı bebeklik yılları
henüz alışmışken daha adına
hicreti öğrenecekti taze dimağı...

bilmese de zorundalığını
yaşarken ana, babası
babasızlığı duyumsayacaktı, sızlarken belli belirsiz direği burnunun

ve anasının baba oluşunu aynı dorukta...
Kürt'ün geliniydi o
Kürt'ün kızı
çorak toprağınca asi
suyunca sert
iklimince kuru kara Kürt kadınıydı o!

otuzuna geldiğinde bile
tütecekti, sarı sıcak tütün kokusu burnunda
kapadığında gözlerini yaşamdan yoruldukça...

var mıydı dört yaşında, üç müydü yoksa hala?
nasırlı eller kaşıkla temizlerken diplerini tütünün
takılırdı, güneşten korumalık dal parçasına bebek gözlerini kısarak
işlerdi bebek dimağına oncacık da olsa...

anaydı bu
ana /emek
ana /ekmek
ana koruyan demekti
baba demekti işte!

gerisi karanlık...gerisi zor zamanlar...

siyah poşet içinde, gofret ve şeker demekti baba
uzun aralarla kapıyı çalan tanrı misafirince
öyle ki ,yüzü bile anımsanmayan
kalmayan bebek usunda derince...

baba / şeker demekti
baba / gofret
baba / çikolata
baba şehirden gelen yabancı adam demekti!

beş olmuş muydu yaşı bilinmez, altı mıydı yoksa?
ama bildiği vardı ki bir şeyi

büyüyordu kara çocuk, istemese de...

akranları vardı
birlikte deresinde yüzmeye gittikleri köyünün
bilemezdi ki
Amerika'nın henüz pet şişeyi keşfetmediğini?
cola denen illetin henüz cam şişelerde zehirlediğini insanını
bilemezdi ki?...

ve köye gelen burjuva ufaklarının içip içip atacağını rasgele
cennet yarısı köyünün deresine...

ve nerden bilsin di kırılacağını?
tabanı yanmıştı, kafatasının ortasında hissederken zalim acıyı!

ilk selamını almıştı
ilk tanışması olmuştu acı denen mendeburla
ki son olmayacaktı asla!

bulandı berrak deresi cennet yarısının
kızıla kesti mavi
çığığa köyün dağları!

hey gidi Ümran hey!
bileydi sırtında yollar aşacağını
üç gün önce yanaydı isterdi bu karaoğlan, canı!
ve unutamayacaktı özverini, yıllar devirse de yılları...

Kürt güzeli ana
köy güzeli ana
Xurs güzeli, tütün güzeli ana hey!

yakmıştı sarı sıcak gene
cennetin serin suyunda atacaktı hani yorgunluğunu
az dinlenecekti hani,yer örtüsüne atıp yorgun bedenini
demeseydi kara oğlan
"canım yanıyor anam!..."

var olmasına vardı da sağlık baba
ne bilsin
en bildiği, tütünü kutsal saymak olan garip ana?
yetiştirdi can havliyle yaşlı lokmanına köyün, küçük yiğidini
unuttu yangınını canının deli oğlan
görünce ateşten çıkan kızıl uçlu bıçağı, elinde yaşlı kadının!

gerisi karanlık...gerisi acıydı...

camiyi bilirdi çocukları Xurs'un, okuldan evvel
ve Elif -Ba'yı latinden önce

toprak ta olsa iki katlıydı evleri, severdi
ki özleyecekti hep...
gıcırdayacaktı dişleri ama, her hatırladıkça
kanlılarının mahallesinde olduğunu evlerinin!

ve otuzunda anlayacaktı
derin çizgilerini güzel yüzünde, anasının
acıyla karışık
[italik] "oy lawooo!" deyişlerinin hikmetini... [/italik]

pek sevinmişti karaoğlan
yeşil ford dolmuşuna bindiğinde
tek ganimetleri olacaktı, Xurs'a veda ettiklerinde
çanak çömlek ve tek kat yorgan döşekleri...

"yakışmadı anam" demişti kara oğlan
siyah önlüğü geçirince sırtına sevinçle anası
"önlük kara ben kara,
üstelik sıska ve çelimsizim" demişti

aklı ermeye mi başlamıştı hayatın uyumsuz renklerine?
ve harcayacak mıydı delice
ağartmaya, bu kararı Dünya' dan, adına tüm insanlığın!

[italik] ilk ayrımı hissedecekti derininde, sıska bedende ki koca yürek
ilk isyanı haykıracaktı sessiz avazı
bilmediği lisan için yediği sopaların, her iniş kalkışında! [/italik]

sevse de öğretmenini
için için kabarcaktı öfkesi, aynı toprakta "ayrı" oluşuna, oluşlarına!
ana dilince okumanın bedeli, dayak olacaktı ona, alfabeyi
ve pis sırtışları silinmeyecekti usundan ömrünce
şımarık memur çocuklarının!

vasat olacaktı dersleri, çırpınsa da delice kapatmaya aray
baştan yenik başlamıştı zaten hayata!
tanışmamıştı daha Napolyon'u delirten madenle

ekmek / emek demekti
emek / tütün
tütün / yaşam!
ve tüterdi buram buram gözünde, cennet yarısı köyü, vatan!

yazmasa da üstünde
bilirdi ki karaoğlan
kantin / para demekti
para / memur
memur / şımarık çocuklar demekti!

ve ona, onlara düşen
yalayıp dudaklarını dil bilmez dilleriyle
seyretmekti vitrinini kantinin, şapırtılarını şımarıkların!

Kürt güzeli ananın, Kürt inatlı karasıydı o!
direndi bir gün
rahat vermedi tandır başındaki anaya
koparınca ilk emeksiz kazancını anadan
soluğu almıştı zenginler kantininde
ve selamlaşmıştı işte, tost denen mucizeyle!

ama kanında ar vardı
hakkı emmişti anasından terli sıcak, helali...
gösterip şapırdatmadan şımarıklara
kuytu köşelerde yemişti lokma lokma
saklayarak yan cebine tost denen cevheri!

kör topal devirmişti yılları orta okula
sökmüştü
[italik] uğruna izler taşıdığı ayalarında, lisanı! [/italik]

meraklıydı doğaya, çevreye, yedi düvelin coğrafyasına
ezbere bilirdi cümle Dünya başkentlerini

[italik] ve bilirdi İsrail'i de...
otuzunda bileceğinden çok farklı gerçekle hem de (!) [/italik]

büyüyordu karaoğlan...
deli çarptığında ilk sol yanı
aşka selam durmuştu ilk heyecanı
kuzen diyorlardı şimdi adına
hey gidi güzel akraba kızı!
ne açılabilcekti sana ömrünce bu kara yağız?
ne unutabilecekti asla
evlenip karışsan da çoluk çocuğa
ve görse de seni yaşadıkça...

[italik] acıyla tanışır ovanın çocukları
coğrafyanın özelliğinden olsa gerek
tanışmadan ömrünce oyuncakla... [/italik]

koparınca arkadaşını yaşamdan, oyuncak sandığı roket?
iki cana daha mezar olacaktı Kızıltepe ovası
zılgıtlar eşlik ederken acıyla
lanet okurken bin kez daha "aitsizliğe" !...
iki damla yaş inecekti yanaklarına kara oğlanın
gıcırdayan dişleri susturacaktı dilini...

gerisi karanlık...gerisi ölüm olacaktı!

kana bulandı ilk karne sevinci o gün
kurşunlanınca kafasından Kürt öğretmen, okul yolunda
ana dilinde türkü söylemek olacaktı tek suçu (!)
boş derslerin birinde...

hey gidinin gençliği!
kapatmak demekti diğer adı onlarla aray
liseli olmanın
ve tanışmaktı,siyaset denilen soysuzluğuyla memleketin!

ne kolay da ezberlenirdi meğer adları
Hizbullah, Kontra...
ve alışıyor kulaklar yürekten önce,acıya

[italik] Yılmaz'ı da vurdular karaoğlan, Fırat'ı da, babasını da! [/italik]

Kontra Hizbullah,bellerinde silahlar satırlar
okulda kravatlarını yakıyorlar newruzlarda solcular...

silahla tanışır karaoğlan, yedi altmış beş map espanol
ve ilk aşkı hala aynı okulda yan sınıfta...

büyüyor aşkı gitgide
terledikçe sakalı bıyıkları yanık teninde...

korku kol gezer, böler uykularını gece yarısı en tatlı yerinden
istemese de öğrenir kara oğlan, en yalan gerçeklerin adını bir bir
sol'u, sağ'ı, milis'i, dağ'ı!

kaçamazsın istesen de, biter ensende mutlak birileri
çoktan seçmelidir artık hayat besbelli...

devletin soluğunu hisseder ensesinde karaoğlan
ya seçecek / ya seçileceksin
artık halis muhlis devletin muhbirisin!

tercih şansı var mıdır?
varken ana, baba, can korkusu?
hele ki süt kokarken daha
aşık ta olsa yüreği
öpüşmeyi bilmeyen dudaklarından nefesi?

gelirken ardından pişmanlıklar delice
"ben kimim?" soruları kemirir beynini inceden ince
deli çağın deli kanı, ya akıp / ya akıtmadan çok şükür
askersin derler, terk eder ovasını kara oğlan
zılgıtlar eşliğinde bir gece...

uyurmuş ta en deli sular okyanuslarda bile
uyumazmış düşman yıllarca
hele ki adı Kontra Hizbullah olunca!

sevinmeden tütün güzeli Kürt ana,döndüğüne askerinin
acı haber yayılır ovaya çılgık çılgığa
[italik]
"karaoğlanı da vurdular ana! " [/italik]

sıyırmıştır omuru kahpe kurşunu Kontra'nın
diyetidir ödenen, terki diyar etmenin
onların adaletince!

yanar baba, ana yanar, çareler düşünür aşiret
toplayıp ileri gelenleri mecliste
kapanınca yarası karaoğlanın
zifaf gecesinde açar gözünü nasılsa bir gece
seçmiştir anası birini kendince
korumaktır evladını şerden beladan, aklının yettiğinde

aylar devirirken peş peşe ayları
yıl döner, ardından yağmurlu bir gece
doğarken karaoğlandan bir can daha dünyaya
alır tanrı genç anayı yanına!

ana kucağı görmeyen Yağmur bebek kollarındayken
yırtar avazı karaoğlanın, Kızıltepe ovasını çığlık çığlığa!

yorulmuştur karaoğlan
büyüyüp güçlendikçe bedeni inadına
adar kendini dine, Kuran'a
arınmak için acılarından
kopar Dünya'dan, insanlardan!

ermiştir ulviyete
tarikatlara, şeyhler, müritler...
bir sayfası daha kapanacaktır
dolduğunda miadı, ömrünün yarısında

[italik] acıyı da vururlar bir gün!
acı da biter yorulunca! [/italik]

büyümektedir Karaoğlan, küçüldükçe Dünya gözünde
çizmiştir rotasını
iz bırakacaktır gücünün yettiğinde
aşacaktır ummanları kesindir karar
Macellan, Colomb şaşırmalıdır baş kaldırıp topraktan görünce!
Newton'a rest çeker, Rodi'ne çelme, Arshimed'e güler bıyık altından

ey Aron! diye haykırır bir gece
bekle de gör, kim daha deliymiş
kim kazırmış adını tarihe, lanetlendikçe?
hazırlanmalı Dünya
Kızıltepe ovasının son kasık sancılarına, keskince!

bir diyet alacaktır hayattan
isyan lavları körüklendikçe, soyunmuştur basamak olmaktan!
gelmiştir arşınlama sırası
çığnemeli, ezmeli, basmalıdır doruğa tırmanırken
ve bilmelidir en bilinmeyeni
doğurmaldır doğmamış ilmi
en olacaktır
tek
aşıp çokları, kalıncaya kadar yek!

sevdalanır okumaya kara can
ova cömert
ova doğurgan...
sunar yılların aldıklarına inat, yediverence
serpilmiştir karaoğlan, şaşırtan cezbiyle
gıpta ederken hemcinsleri için için hasisçe
hayran kalacaktır en "benim" diyen huriler dizilerce

bütünleştirecektir ovanın sunduğu güzelliği
alır eline beynini
işler nakış,nakış oya, oya ince,ince

ikilenmiştir aşkları
armağanıdır Yağmur bebek, kanlı yağmurlu geceden
okumaktır diğeri evreni
doyumsuz, satır, satır hece, hece...

kalmayacaktır tek meydan susturulabileceği kendince
ta ki kalmayacak tek fani, önünde saygı secde!

[italik] bedevileşirse kimlik, rahipleşirse ruh, seyyahlaşırsa yaşam
azalır mı “kendi” olacağı insanın zaman? [/italik]

ermek midir diğer adı, erişmek midir menzile?
yazmak mıdır adını aklın zirvesine?
umman durgun
gemi sağlam
gümüş tepsidedir sığınılacak sayısız liman
değişmeyen tektir, dümende ki kaptan
adı karaoğlan!

ramak kalmışken hedefe
yokken önünde tek dalga tek engel
duyumsar açlığını karaoğlan
küçümseyip hesaba katmadığı duygunun ...

o duygu ki, ne kralları etmiştir alaşağı tahtından
ne saltanatlar devirmiştir dört yandan
ne benim diyenleri sallamıştır darlarda
çarptığında şakağına fısıldar adını

[italik] "aşk benim adım
aşk! " [/italik]

direnir kara damarlarındaki inatla
seçtirmeyecektir açlığını
kaptırmayacaktır havluyu, leke sürmektir erliğe kendince
selam verip teknolojiye
kullanacaktır nimetlerinden, yakıştığı gibi asilce

bir “O” yaratmıştır usunda
elinde tek tip, tek ad, tek renk elbise
giydirecektir, uygunluğa gelince...

yorulur yanıldıkça, deneyip
her biri biraz eksik kendince
kesecektir umudunu
verdikleri aldığını geçince
“o” olmamıştır olmayacaktır asla hiç kimse!

.....

tesadüf mü, tevafuk mu?
ya da olmayan sopa yerine, had bildirme yöntemi mi Tanrı'nın?

[italik] karşılaştılar
Mezo'ydu birinin adı
diğerinin Aron... [/italik]

yıkılıyordu adına “değer” dediği putları
çarpıştıyordu kurallar kıran kırana!
birinin adı, karaoğlan özerkleri
birinin toplum
ilahi adalet miydi diğeri?
ya da
şans mı saymalıydı yalnızlığına bedevi ruhunun
geçmişin diyetine denk ödül müydü Tanrıdan?

tarif edemiyordu Aron
parçalasa da bildiği lügatları kendince lime lime
edemiyordu Mezo' da kendince...

galip geldiler med-cezirlerle savaşında hayata
ve aşp, aşılacak barikatları
yaşadılar tarifsizce vuslatı!

[italik] en kısa ömrü mutluluğa biçmişti Tanrı
kullarına armağan kavramlarda [/italik]

ve tükenmişti istihkakları işte
yüzleşmişti Aron, gerçekleriyle

[italik] çıkıyordu zulalardan
adı toplum!
adı töre!
adı aşiret olan, keskin kılıçlı haramiler! [/italik]

gömülmüştü suskunluğuna şaşkın
gömüp Mezo'yu da bilinmezler mezarına
saklanmıştı kalkanının ardına, adı suskunluk olan
ve miadı bilinmeyecekti asla...

tek sözcük dökülüyordu dudaklarından
zaman!
ve
belki...belki...belki...

gerisi karanlık...gerisi?

[italik] ...ve devam ediyordu gene hayat! [/italik]

gölüyordu insanlar
yağıyordu yağmur
esiyordu rüzgar

dökülürken yaprakları takvimlerin birer birer
bitmeyecek maratonda yarıştıyordu yelkovanlar akrepler
ve nasılsa doğuyordu hala güneş her sabah?
dönüyordu Dünya!

iki kişi vardı sadece, elleri arasında olan başı
Mezo'ydu biri
diğeri Aron!

[italik] aşkın yeni Tanrıça ve Tanrısı! [/italik]

Mezopotamya'nın Asi-I Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276659/kucuk-insandan-buyuk-aska.html>

SEN SUSMA

ben sende Anadolu'yu gördüm
Fırat'ta çağladım sesinle
Hazar'da yüzdüm...
şirlerinde,
"toprağı kanla sulanmış
kızılığı dünyayı aydınlatan,
coğrafyası iştah kabartan"
memleketime ağladım!

can keke!
hani sen başlarsın ya okumaya?
hani yüreğin dile gelir ya sesinde?
koparım ben,
giderim ait olmadığım bu yerlerden.
konarım Mezopotamya'mın
yüreğimizin aksine
çorak topraklarına...
yeşermeyen ağaçlarımıza
zılgıtlar çekerim

asırlık yazgımıza isyan edesim gelir
seni dinledikçe
çocukluğuma giderim,
okulsuz doktorsuz
yolsuz yollarımıza...
çetin zemherileri gelir usuma
güneşin doğum yeri memleketimin

sızlar burnumun direği
yüreğimden dilime
acılı özlemin tuzu yayılır...
şekersiz bayramları yaşarım dün gibi
ablamin eskilerinin,
bana yeni, bayramlık olduğu yılları
çamurdan bebekler yapmalarım
siyah-beyaz film gibi düşlerimde...

çarşı ekmeği süslerken
çocuk rüyalarımızı
anamın bakır teşte yoğurduğu
buğday unu hamurundan kara ekmeğe
on bir nüfus, yirmi iki elle.
nasıl şükürle,
nasıl kutsal,
ve nasıl;
"yarına da kalsın" korkusuyla
uzandığımız gelir aklıma keke!

daha mavi değildi önlüklerimiz...
umutlarımız gibi,
kapkara giyerken sistemi sırtımıza
yarınlarımızın
daha kötü olacağından habersizdik...

Edison'u öğrenmiştik keke
ama aylarca hasrettik aydınlığa
meşe odunu ateşinde ders çalışmanın
bugün bana
eksi sekiz miyopluk olarak
döneceğinden habersizdim keke!

cahil dediler insanıma
anlatamadı derdini ana diliyle
başım ağrıyor dedi
dişini çektiler
asırlık kimliğini suç sayıp
alay edip güldüler...

okulsuz köylerde
okuyun dediler keke
imkânsıza oynayıp
okuduk keke
aydık;
kimliğimize,
coğrafyamıza,
insanlığımıza!
hak dedik, susturdular
siz, doğuştan
siz, topraklarınızdan
siz, dilinizden
“potansiyel suçlusunuz” dediler
düşüncemizden ceza yedik mahpus yattık...

gün oldu;
babamın asırlık poşusunu
anamın örtüsünü yasakladılar bize
güldük suç,
ağladık suç,
konuştuk,
terörist olduk!

ah keke!
sen okudukça
Mezopotamya aklıma
sesini dinledikçe
köyüm kokar burnuma
geçmişim
acıısıyla sevinciyle titretir iliklerimi
bedenim yorulur
yüreğimin yaşları süzülür yanaklarımdan...

dansı öğrettiler bize
yakışmadı, yakıştıramadık
halaylarım tüter gözümde
“ki zava” “ki buke” ler yankılanır kulağımda
davulun zurnaya sevdası
analarımızın
toyda, yas ta çektiği yanık zılgıtlar...
yemeklerimiz gelir aklıma acılı
alışamadık hamburgere, salama, sosise...

kara diyorlar derimize, dilimize kaba
kıro diyorlar cümlemize
iklimimiz serttir, zemherimiz acımasız
onurumuzu iklimden
sıcaklığımızı güneşten
insanlığımızı toprağımızdan almışız
ve de
kendi kalemleriyle yazıp
yazgınız diye inandırdıkları
sistemin yüz karasını
karşımıza almışız

asi diyorlar
protest diyorlar şairliğimize
onu bile çok görüp
yakıştıramıyorlar bize

yakıştırılan değil
aslımızda var olandır özümüz

seni dinledikçe Anadolu gelir aklıma
sen vazgeçme sakın yazmaktan
susma asla okumaktan
yakışıyor can kekem
hem de ananın ak sütü gibi helal
sen hep oku keke
sen hep yaz!

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276767/sen-susma.html>

BAYRAMIN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Var oldukça öyle ya da böyle yaşayacağımız bir bayram daha çaldı kapıyı...
Açacağız, açmalıyız elbette... Buyur edebileceğimiz gönül soframız dağınık, taç
edeceğimiz başımız yorgun, bakan gözlerimiz fersiz, dokunan ellerimiz titrek
ve suçlu olsa da!

Çeyrek asra dayanırken ömür, dalıp gitmemek mümkün mü geçmişe?
Yâd etmemek olası mı dünü... Dünde kalanları?
Yok, yok, duymaktan ve söylemekten usanmadığımız, benzer nostaljik nakaratları
sıralayıp bayram, bayram derin ve bezgin bir “of” çektirmek değil kimseye niyetim...

“Bizim çocukluğumuzda...”
“ Nerde o eski bayramlar mirim? ”
“ Hey gidi ...” vs ile başlayan cümleler de kurmayacağım...

Demem o ki;
Ne kadar yorgunsam ben, o kadar yorgun artık bayramlar...

Oysa ezeli ne güzel ne insancıl amaca dayalıdır değil mi?
Neresinde olduğumuzu, ne kadar eksik kaldığımızı umursamadan her dem dilimize
dolayıp ahkâm kestiğimiz “insanlık” adına kutsanmış ne güzel günlerdir oysa
bayramlar değil mi?

Birileri hala pür neşe kutlamakta... Birileri üç güne dayalı özlemle yaşayabileceği
düşler kurmakta... Ve birileri ranta çevirebilmenin hinliklerini düşünmekte kirli
zulasında!

Peki, ben neden bu kadar yorgun, neden bu kadar, yapay gülümseyişlerin ardına
saklanmaya bile gerek duymaksızın olabileceğin en doruk realitesiyle
TEPKİ/siz/im?

Elbette kadem basacağım, zamanın hengâmesine uymuş gailelerimi 3 gün sonrasına
atıp, ata ocağına...
Elbette inadına dik tuttuğum alnıma koyacağım öptüğüm nasırlı elleri...
...ve elbette ki öptüreceğim elimi bekçilerimize yarınlarımızın!

BEKÇİLERİMİZ!

Ama bakabilecek miyim gözlerinin en bebeğine kızarmadan yüzüm?
Atalarımın vaktiyle dik durduğu gibi karşımda, durabilecek miyim ben de değerken
alınlarına elim?
Çok değil, yakın yarınlarda, muhatap kalacağımız sorularının yanıtızsızlığından ar
duyarak kaçmak istemeyecek miyim karşılarından?

Evet ÇOCUKLARIMIZ!

“En güzeli bizimki” olan ÇOCUKLARIMIZ...
“En iyiyi hak eden gene bizimki” dediğimiz ÇOCUKLARIMIZ...

...ve binlercesi en anlamsızlığında “BAYRAM”ların, sıradan bir 3 gün daha
ekleyecekler yaşamlarına, adı olmayan “ora”larda...”bura”
larda... Sokaklarda... ÇOCUKLARIMIZ!

Her bayramda çelmesine takıldığım, işte bu beni bayramı bayram tadında
yaşayabilmekten alıkoyan o keskin uçlu duygudur!

...ve çok acıtıyor ki tenimi, kaçımız, kaçlarımız ayrımındayız onların?
Ki bayramlar en çok onların hakkıyken...
Onlara miras bırakabilmekken bayramların gerçek mealini görevimiz...
Onları mutlandırmakken... Doyurabilmek... Giydirebilmek... Güldürülebilmecken
zorunalığımız...

BAŞARABİLİYOR MUYUZ?

“ Kötü günlerimde katkısı olmayanların, mutlu günlerimde hissesi yoktur” demişti arifin biri okuduğum bir duvar yazısında...

Sormazlar mı devraldıklarında emaneti elimizden?

Hangi yüzle, ihanet edemeden teslim edemediğiniz emanete bizden sadakatle sahip çıkmamızı bekliyorsunuz? Diye...

Ne verdiniz ki bize, ne istiyorsunuz şimdi? Demezler mi, acıtarak bakarken, parmak uçlarımıza dikili suçlu ve utanan bakışlarımıza yüzümüze...

FARKINDA MIYIZ?

Çocuklarımıza sahip çıkalım hanımlar, beyler...

Çocuklarımıza (Onunki... Şununki... Bizimki demeden hem de) bayram tadında yaşatıp, öğretelim bayramı.

Çocuklarımıza insan olmanın, çalışmanın, emeğin, alın terinin gücünün ve dürüstlüğün erdemlerini öğretelim...

Doyuralım onları hanımlar beyler... Okutalım...

“Demekle olmaz”ın bilincinde;

Ellerimizi taşın altına koyma zamanıdır şimdi... Tek tek... Birey birey...

Yarın belki de elimizi koymak isteyip te bulamayacağımız taşların hem de...

En önemlisi çocuklarımıza parsellenmemiş, pay edilmemiş, SATILMAMIŞ, onurluca yaşanılabilir bir VATAN bırakalım hanımlar beyler!

Yarın imkânsız olmadan hem de!

Başta çocuklarımız olmak üzere, yüreğinde hala... Rağmen... İnadına “insan olmanın erdemleri”ni taşıyabilen herkesin bayramını kutluyorum...

Mezopotamya'nın Asi-I Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276907/bayramin-dusundurdukleri.html>

ADI YOK BU ŞİİRİN

Adı yok bu yorgunluğun
Meydan okuyor Nemrut'un sarplığına
Omuzlarında efsanesinin sancısı Ağrı'nın
Almozin'in bulutları gölge etmiş çeper çeper
Ne oldu Kawa'nın mertliğine?
İsyan çakma vaktidir şimşeklerin
Mağrur surları doruklarından Amed'in!

Adını kızılığından almış ovanın Almozin
Şelalesi aşk söyler dize dize
Threatona Feridun olalı
Yalana adaş olmuş aşklar
Siperler çalı çırpı
Hedef yüreğin ortası!

Besleyen kan kokusudur artık
Yağan gözyaşı umarsız
Giden gitsindir ne gam?
Yeni ufuklara açılacak yelkenler var
Ha dün de kalmış
Ha hiç yaşanmamış olsun
Yalanlarda yaşanacak aşklar var!

Islak gözbebeklerinde hüznün var esmer tenli çocukların
Ha Almozin olsun ha Amed doğum yeri ne farkeder
Engel olamadılar diye düşmesine kirpiklerinden büyük aşkın
Adsız bir suçluluk damlıyor pınarlarından şimdi
Yutkundukları tuzlu bir tad acıya çalan

Rodin vazgeçmeyecek gene bin asır düşünmekten yanıtsız
Bedirhan Kawa'yı düelloya davet eder mi şimdi daha yiğitçe?
Dostoyevski de kaybeder mi anlamını yaşam denen muamma?
Dengesi bozulur mu evrenin tersine dönmekten
Sorular mı galip gelir yanıtlar mı kalır çaresiz kim bilir?
Hasılı kelam, adı olmayan bir garip dönence...

Hangi toprakların isyanıdır bu
Hangi faylar çatırdamasında son tutunuşların
Kime dert kaldırılacak mı enkaz?
Sigmurlaşacak mı küllerden yeni doğuşlar
Yada bitimsiz ölümler midir başlayan?
"Vur ben ölem" derse sevgili
"Buraya kadarmış" derse sevilen
Kime ne gam?
Kime dert ki?
Güneşi doğar mı gene her sabah Amed'in?
Surlar kaybeder mi direncini?
Almozin deresi akar mı gene yeşile aşık mavi mavi?
Ovanın kızılı kan mı akar yoksa bu asır?

Ve şimdi Toros'lar Erciyes
Son ölüme mi odaklanır suskun evrende
Dumur esiri bakışların gölgesinde titrer mi
Vuslattan sonra son ayrılığa mı tanıklık ederler
Yaradana secde duran nesnelere,
Daha beterinden sakınmaya mı şükreder şimdi?

Düşen yıldırımın rotası yok
Ha Amed'in suruna
Ha ortasına ovanın

Gök yer, yer gök oldu ya sonunda
Ne gam?
Biten bir aşktır geçmişten bugüne
Ölense bin yüreğe bedel bir yürek
Ve biter hikaye
Kapanır perde!
Adı yok bu şiirin...

Gülten Kahraman / Mezo

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/277058/adi-yok-bu-siirin.html>

NERDESİN

"bahar mı güzel olan
sen misin güzel kılan baharımı? "
demiştin...
gülmüştün sadece
gülümsemiştin...

sana açtım gözlerimi
ellerim sana uyandı
aklım geceden kalma, gündeğumlarına...
sen
yoksun...

bir bahar bu kadar mı keser zemheriye ansızın
güneş bu kadar mı mat bakar hicapla ?
hangi moleküller terk etti havayı
daralıyor soluğum
kafesim firarda

azalan ben miyim
sen misin çoğalan git gide bende
nerdesin?

çiçeklerim neden açmamış bugün
neden bayat bugün sabah ekmeği

su bitmiş

birikmiş çöpler

yanmıyor ocak

çaysız başlayacak bu sabah günüm
dellenip sataşacağım önüme gelene bilirim
sen yoksun...

bak kapıcı da gelmedi
parmağım yapıştı zile
dibe vurmuş damacana
düşüyor telefonu sucunun

yağ yok

tuz yok

tadım yok bugün can, tadım!

sen
yoksun!

bir sabaha daralır mı bu kadar
dün gecenin koca balkonu ?
neden çarpıyor nesnelere bana
kim
ayağıma takılan terliklerin sahibi ?
neden bozuldu ütü
prizler neden sallanıyor tek vidayla

hey Edison!
neden üç gün şu ampullerin ömrü ?

acı mı canım
hisseder mi yüreğim

yumruklasam duvarları ?

sen
yoksun!

korkuyorum basmaya düğmesine
tekno pirinin
ya açarsam
ya bakarsam

ya

ya

?

biliyorum
orada da
sen yoksun!

camdan baksam hani
yok yok
hey be!
dünün acar bebesi
neden ağlıyor bu sabah avaz avaz
neden direniyor okul yoluna
neden agresif bugün annesi ?
yahu
çimdiklenir mi öyle zalim
el kadar kızın kulak memesi ?

kim o çimleri çiğneyen düz taban
belediyemiz uyuyor mu ?

atsam hani dışarı beni
bahar gelir mi geri
eser mi hava buram buram
gider mi bu kız okula
sever mi anası yeniden
açar mı güllerim rengarenk ?

kim bilir
ömrü de uzar ampullerin ha ?

kapıcı gelir

telefona bakası gelir sucunun

tuz olur

yağ olur
şekerlenirim belki ha ?

hey yönetici neden bozuldu bu asansör ?
otomatlar neden yanmaz
ne halta seçtik ki seni

zaten
"O" da yok...

hay ben Graham Bell'in de
hay operatörün de
hay istasyonun da
bazın da
neden çalmaz bu meret ?

sen
yoksun!

akrep hangi kazaya kurban

kalbi mi tekledi yelkovanın ?
neden yerinde sayıyor
neden geçmiyor zaman ?
nerdesin
yoksun!

çıktım...
neden üstüme geliyor insanlar
ne günaydın ne selam
kimin tavuğuna kış dedik ki ?
makarna dağıtacak sanki başkan babam
bir kuyruk ki
akraba olacak millet az daha
arka sokaktakiler bile var da...
sen
yoksun!

gelmeyen otobüsün de
olmayan biletin de
yer vermeyen göbeklinin de
ter kokan kadının da

sus....
tum!

ama sen
hala
yoksun!

akşam yoksun
geceye döndü gün
yoksun
bak sabaha kavuştu halkalı gözlerim
sen hala yoksun...
nerdesin
ne re de?

yokluğun deprem
yokluğun azap
canım yanıyor canım!
yoksun!

YOK musun?..

Mezopotamya'nın Asi-I Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/277380/nerdesin.html>

YAZAMIYORUM SEVGİLİ

Yazamıyorum sevgili
Vurup sırtına sevda yüküyle
Benden gideli...

Tükettim limitleri özlemine
Kovuk uykularında imgeler
Açtık arayı sözcüklerle
Belada başım
Yorgunluğum lal
Kış mı geldi ne?

Adın zayıf bir kıpırtı
Şuracığında
Sızım inceden...

Paklanır mısın sustukça?
Aklanır mı zifire bulanana sevda?

Yorma beni
Çöker mi yokluğunda gamzelerim
Sorma!

Gene dönüyor Dünya
Sonbahar geldi bile
Sende ilkbahar mı hala?

Azaldıkça sen
Arttı tütünüm
Sarı /kaçak /afilli...

Gelme üstüme gelme
Yazamıyorum sevgili!

Mezopotamya'nın Asi-I Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/277568/yazamiyorum-sevgili.html>

SEN OLMALIYDIN ŞİMDİ

sen olmalıydın Şimdi
prematüre uygarlıkların çocuğu,sen...

silkinip tozlarından Şair mezarlığının
Mezopotamya'da almalıydın soluğu
selam vermeliydin güneşine Amed'in
Őhrimin direnen Sur'larından
Fırat'ta arıtıp ruhunu
Hefsel'de dinlenmeliydin bir soluk
Kırklardağı'nda yudumlayıp kaçak ayı
ciğer kebapıyla gidermeliydin açlığını
Dağkapı'da...
Ulu Cami'de kılmalıydın namazını
sonra, on gözlü köprüden geçip
bana gelmeliydin koşar yürek!

yollarda durup üzümler toplamalıydın bağlardan
ceviz ağaçlarına sapanla taÇ atmalıydın
Çocukluğundan bir an alıp
sokakta ki çocuklarla bilye oynamalıydın
dalaŐmalıydın hatta, yenilince el ense
mızıkçılık yapmalıydın anasını satayım
basmalıydın okkalisından küfrü!
tadını ıkarmalıydın taşın toprağın
yerlerde yuvarlanmalıydın
akşam anandan yiyeceğin köteğe nispet
korkmadan kahkahalar atarak hatta!

sonra aklına ben gelmeliydim birden (!)
geç kalma korkusu sarmalıydı seni
uçar yürek gelmeliydin bu kez
yarın olmadan
geç kalmadan
solmadan güneş
düşmeden yaprağı takvimin
sabahı vurmada n saatler!
bana gelmeliydin...

sen olmalıydın Şimdi sen
bugün sevgili/ler günüymüş be sevdam?

yetişemeyeceksin biliyorum
hatta hiç düşünmemiŐtin bile gelmeyi
hayal bu ya?
umut ya yüreği ayakta tutan?
inan bana, binine bir kuruş almıyorlar
bol kepçe kullanıyorum
mutluluk oyunu diyorlar ya hani?
öylesi işte...

üzölme yeter ki sen
yeter ki fırsat verme kargalara
tünemesinler benden kalan yerime
yoksunluğumda var say yeter ki beni
hayal/et sen de ben gibi
bir değil, bin serçe ötüyormüş say yüreğinde
inan ki almıyorlar tek kuruş binine
hayal et...

ruhları bile duymuyormuş kargaların

varsın ötsün onlar çalmaya yüreğini
en tiz sesleriyle maskeli
tüketmeye hepten yorgun ruhunu
kanını emmeye
sen hayal/et sevdam hayal et
varmışım gibi...

sen olmalıydın şimdi sen
bugün sevgili/ler günüymüş be sevdam?

eskidenmiş küllerinden doğmaları Anka'nın
tükenmiş sihri yıldızların ruhları diriltmeye
yakılan gemiler sürükleniyormuş alabora okyanuslara
eski camlardan bardak olmuyormuş artık
olacağından değil
hikayeden benimkisi
boş ver be sevdam boş ver
uzattım gene değil mi?

var selametle oyna rolünü
prematüre uygarlıklarda
yaşarken gir tozlu şair mezarlığına
mutlu ol mutlu et yapay da olsa
nasılsa miladımızın ne öncesi vardı ne de sonu
demedim say unut ve git!

dur sevdam dur, gitme!
son bir şey kalmış en dibinde heybemin
şunu al da öyle git...

kim tünemişse
sen kimdeysen bugün
kim düşünüyorsa bugün soluna
varsın onun için olsun ama
sevgililer günün kutlu olsun
ben olmasam da!...

Mezopotamya'nın Asi-I Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/277720/sen-olmalıydin-simdi.html>

Ar(S)on

Sen

“Zamanı durduracağım senin için”
derken?

Takvimler henüz geçmişti üç adım doğumunu

Ve tarihe gömülen saat

Bir soluk geçmişti ikiyi...

Şimdi benim pençelerim boğazında zamanın

Hayır !

Durdurmalar gebedir başlamaya

Sonsuzluğa kast bileklerim

Çalmışken saat yarından üç adım

Ve takvimler vuslatın bir sonrasındayken

Zaman katiliydim

İçinde sen!

/Mutlu musun?

.....

Öfkem mi yargıcım

Ben mi asıyorum öfkemi dara?

Zamansız yuttuğum çığlıklar mı

Daraltan göğsümü ?

Zifir bakmakta aşka yeşilim

Nefreti kundaklayıp pınarlarına...

/Ağlıyor muyum?

...

Ne büyüktü oysa aşk

Tutunamadığın...

Ve ne ucuzdu yalan

Kozasında yandığın (!)

Nasıl da saklıyorduk son kutsalca

Şarjöre sürmemeye yemin

Hangimize namlu

Hangimize tetikti kısmet?

/Ya/lanla/şıyordun!

.....

Namluya sürendi

Korkularına esir yürek

Ellerimdi basan tetiğe

Uğruna dünyayı yakabilecek!

GİT!

Dedi dilim

/Sustun...

Titrese de yaşanacak yokluğuna

Onur okka çekti dev cüssenin cüce sol'undan

Çıkmıştı yaydan ok

Geri dönen namertti

Hadi durma GİT!

Ve sen Eros'u deviren güya

Ve sen

Asra destan yazdıran yalan rüya

Becerebileceksen ?

Sonsuza dek

BİT!

Mezopotamya'nın Asi-I Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/278246/ar-s-on.html>

LANET OLASI

bitmelisin aslında
uzatmaları oynuyor takvimler
miadının...

saatler geri sayıma çoktan geçti
iki heceyi beklemekte dostlar
dilimden dökülesi...

mantığım onlardan yana
yok dalın tutulası
kalmadı tek güzelliğin
savunulası...

serde mertlik var ya?
hani olmayan sende...

mutlu ediyorum dostları
dilimde ezber nakarat
bit ti!

zor olsa da itirafı
kahretsin!
söylemeliyim...
asla duymayacak olsan da sen
kafesini zorluyor yüreğim
susamıyorum...
seni
seni bir salise bile unutamadım ki
lanet olası!

Mezopotamya'nın Asi-I Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/278463/lanet-olasi.html>

SÖZÜN ÖZÜ

Sözün özü;
fabrikasyona döktük işi
seri üretim yarışında kalemler
tuğ dikecekler ya, kafa farkıyla geçene?
eh,
arada banttın kayanlara da
"üretim kazası" demeli (!)

[italik] A liste
Top yüz
Günün şiiri [/italik]

e hadi haftaya da yakışır
on iki ay'ı mı kıracağız, aşk olsun
topla çıkar silkele
yıllar da alsın nasibini elleme

kalite hak getire
doyurmalı açlığını halkın
e her şey vatan için
EN BÜYÜK DERDİ BU, MİLLETİN (!)

yetmedi mi?
durmak yakışmaz Türk'e
salla şöyle kalemi
iki dize üç imge
birde "bilinmeyen kelime"
çak altına imzayı
DENEME!

"On sekiz yaşından küçükler okuyamaz"
yok nasılsa böyle kıtası
buram buram erotizim koksun dizeler
kim korkar hain kurttan?
ah bir de incinmese toprakta
"edep"li usta kemikler (!)

halkım aç
halkım şiir kuyruklarında
kapanın elinde kalmalı
ama kurdelası da olmalı (!)

Sözün özü;
bakkala gitmelere eş tuttuk işi
ne çok duyuyor kulaklar, bu ara şunu
"BEN Bİ KOŞU ŞİİR YAZAM DA GELEM"

Yaz anasını satayım yaz
kim tutar seni?
kim bilir belki alırsın payeyi
ASRİN ŞAİRİ!

"Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda"
ŞAİR fıskırarak ŞAİR
sıksan memleketimi, kuruyan ırmaklarında!

"Garbın afakını sarmışsa çelik zırhlı duvar"
benim ŞAİR dolu sokaklarım gibi ülkem var!

"Duyuyorum anlatamıyorum" mu dedin ey Veli?
aşmış benim şairim aşmış, "yazıyor" hatta, bilmeli!

sen mi dedin Nazım ?
"Ben vatan hainiyim"
gururlanırdın görse (!)
tek hücreliler istilasında vatan
bir ağız tek slogan
BEN ASRİN ŞAİRİYİM!

e kardeş işine gelirse
bizim köyde adet böyle
istiyorsan şiirinde "POPÜLER"
ekleyeceksin sende salisede
ellişer...yüzer...biner (!)
Yoksa küflenirsin köşende
söylersin dertli yanık,eli atıp kulağa
"Kendim ettim kendim buldum"
ve soldum!

Hız çağındayız kardeşim
ne sihirdir ne keramet
copy-paste'da marifet

[italik] sağlık dile

sağlık yüreğe

sağlık böbreğe dalağa ciğere

İskelet hariç tüm sakatatlar güvende! [/italik]

"Seni sevmek bir mucizeyi anlamaktır"
yazamıyorsun arkadaş bak işine, demek
ASRİN ŞAİRİNİ kurşunlamaktır!

"Maçlarda silah sıkmayınız"
e kolayı var kardeşim üzülme
hem de kansız
nikah kıyıp klavyeye
dakikada beş kurşun şiir yazınız!

"Kral çıplak" mı dedi densizin biri
"Adivar"ı yad etmeli cümleten
"VURUN KAHPEYE"!

"Midas'ın kulakları eşek kulakları" diyen olursa
atın haykırdığı dipsiz kuyuya
ardına toplu tekme!

"Yaş otuz beş, yolun yarısı eder"
ah gözüm Tarancı, uyan da geri al sözünü
Dante'ye de bin selam
ellisinden sonra moda şimdi
şaircilik oyunu

'Ne iş olsa yaparım abi ' OUT şimdi
İN oldu hiç bir şey ol-a-mayanın
ŞAİR olmaya hevesi (!)

"Ey bu topraklar için toprağa düşmüş asker"
takvime düşünce adın ancak
senin için yarışıyor şairler(!)

"Vatan Millet Sakarya"
demode oldu kara kalem
note book'la yazmak moda şimdi
ah bitmese birde batarya!

"Küçük yaşta aldım sazı elime"
vazgeçtim büyüyünce
şimdi rağbet güzel ile şiire (!)

'Uzun ince bir yoldayım, gidiyorum gündüz gece'

tarih gurur duyacak bizimle

Dünya güllük gülistan

yakamoz / mehtap / ay gırla

İster 'serbest' ister 'hece'!

Sözün özü;

ayağa düşürmekten ar duymadık şiiri

bitti cilalısı yontmalısı taşın

devir şimdi

"UCUZ ŞAIR, UCUZ ŞİİR" devri!

Mezopotamya'nın Asi-I Kızı

Not: Ben "Tenzih ederim" diye belirtmesem de bu şiirden asla gocunmayacak olan şairler kendilerini çok iyi bilirler...

Saygıyla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/278656/sozun-ozu.html>

ÖLMEME GİDİYORUM

altın çağını yasıyor at gözlüğü
kutluyor teknoloji en büyük zaferini
oltasında toplumun vicdanları!

sarhosunda özgürlüğün deve kusları
terki-diyar çöller şimdi aydin mezarı!

öksüz kalmıs Dünya
ar duyuyor yetimliginden insanlık!

ne eller görünmekte
ne cepler aitliginde birilerinin
sırıtırıyor tek disini yutan medeniyet çirkince!

devran üsküdarı geçenlerindir
saha kalkmıs atlar kıkırdıyor arsızca
agırlarken birbirini hala sagır kalemler!

utanıyor sözcükler yeni anlamlarından
ve haykırıyor kara kaplı kalemim
asi-lligin yorgunlugunda

buysa sairliğiniz?
ölmeye gidiyorum ben!

daragacında sallanırken yetersiz dizelerim
kulak tırmalıyor kahkahalar zalimce!

kan sızıyor urganların izinden kızılıcak dalı
inceden..

tıslayan boynu tepkisiz,yüregimin
yasamsal sıvı düşüyor ayakları dibine sehpanın
bedenimden önce!

nester kalemler tadını çıkarıyor karsımda
kevgirlesmis bedenimin keyfinin!

karısıyor sesler iki dar agacından
iki yok olus öpüyor ayaklarını sehparının...

kalemim biri...
digeri ben!

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/278829/olmeye-gidiyorum.html>

BEN ŞAIR DEĞILIM

yok yok
ben Şair değilim dostum

ne sir thomas`ı bilirim ne kafka`yı,
ne de taha`yı
imgelerim bile sıradan
yok, yok benden olmaz...

çalamadım ustalardan
entelektüellik adına
oynamadım anlaşılmazı
tek satır bilmem ana dilimden öte
yok yok
ne haddime
köylü ruhlu Őehirliyim ben
benden olmaz...

bir dostluğu bilirim ben
katıksız Őekilsiz
bir de sevmeyi adam gibi
baş koyup ta yoluna

arada bir okurum en güzelini Őiirlerin
yazarım bazen de dile gelir yüreğim
fırat akar dicle ağlar dizelerimde....

afrodit`i bilmem ama
yanar yüreğim
üç kuruŐa harcanan köyüm kızına
kafka`yı bilmem ama
bilirim mem`in deli sevdasını
öğrenemedim thomas`ın ütopyasını
ama bilirim ay sonunu getiremeyen
ahmet`i yedi çocuklu
ve bilirim
dağlarda can verenleri
yiğit / gözü kara / yürekli!

ne anlarım operadan ne cazdan
tek nota anlamam ben aryadan
ama yanar içim askere yakılan ağıda
gerillaya çekilen zılgıta...

ne yunan mitolojisinden çıkarım
ne edebiyatından frenk`in
xece`dir zin`dir benim aşk temsilim

ben arif okurum
küçelerim dile gelir ağıt ağıt
tarancı da dolar gözlerim yaŐayamadıklarına
ve kükrerim nazım gibi
delirtince satılıklar
“buysa perverliğiniz?
ben hainiyim vatanın” diye!

eŐkıyadır ruhum benim dilim türkü
dans bilmem konçertolarda
söyletmem ama halayıma

sabah zılgıt
öğlen türkü
akşam halay

gece sevda olurum !

ve dokunur yüreğime ayı / yıldızı göğümün
rüzgârlarım titretir solumu
ve dile gelir sol yanımın solu
bir bakmışsın şiir olmuş dilinde memleketlimin

bazen şiir olur yüreğim
düşer diline hatçe'nin tarlada
beste olur sazına mehmet'in
öfke olur işçime
umut olur yarın olur sevdalılara...

yok yok
benden olmaz
ben şair değilim dostum

olsa olsa yürek işçisiyim
ustanın dediği gibi
yürek işçisi
vatanına, toprağına
dağlarına eşkiya!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/279503/ben-sair-degilim.html>

SANA GELDİM ANAM

Sana şiirler yazmıyacağam
Şarkıya da sesim gitmez bilirsin
Kıyamam ki koparam dalından
Yediverenleri...gülleri...
Yok mu ola onlarında
Tomurcuğu bebesi?
Onlarda ana degilmi ki?
Yapamam ana !

Hem hangi gül anlatır seni?

Millet kapış kapış kapışı
Sanki seferberliktir
Küpleri doldiri kapital emmim
Bilmiler...
anlamiler...

Ne parfüm kalmıştır raflarda
Ne öce ne boya
E bilim ki sen anlamisin
Bilim ki bilmisin adını bile
Bende bilmim ana
Vallah bilmim...

Kat Kat espaplar ali, elin oğli
Zencirli tokalı her bişe işte
Ele incik boncuk alılar ki sorma
Altın bilem anam altın bilem
Anam sen onları da bilmisin
Heç olmadı ki
Bende bilmim ana
Billah bilmim...

Ana kurban küsmüyesin?
Evladım bele edi ki bişe mi almıya, demiyesin?
Etme kurbanın olam
Etme kadan alam
Hem yoktur param bilisin
Doğruya doğru...
Sana şimdi yalan diyem?

Ama buluram be anam buluram
Hemi vallah hemi billah buluram
Gavur borcu eder gene alıram
Alıram da?...
Hemi de bulmuşam
Dün bizim gavurun birinden
Ar haya üç beş kuruş almışam
Almışam da?...

İnan anam
Allah inandıra seni ki
Ele dolaşmışam ele dolaşmışam
Sanki katran özü inmiştir topuğuma
Bakmışam bakmışam
Eli boş dönmüşem
Niye mi deyisin?

Bu evlat xersizdir sanisin?
Degil anam degil

Vallah ele değil
Ele anlamışam ki
Sana yetmemiştir anam
Etmemiştir değerini
Ele yanından bile geçmemiştir
Ne espap ne altın ne başka bişe...

Benim anam ki asırlık çınar
Kölgesinde binleri sıtar eden
Benim anam ki alnında onurun dağları
Gözlerinde ağıt ağıt tarihim
Ellerinde destan yazar nasırlar!

Sesinde zılgıtı memleketimin
Acıya / kana / soysuzluğa!
Dilinde bahar kokar türkülerim
Barışa / kardeşliğe / insanlığa!
Ben nasıl edem sana bunu ana?
Değil midir haksızlığın böyüğü?
Asıl o vakit,
Xersiz evlat olmaz mıyam?

Yok ana kurban
Bağışlıyasan bu bemıradı
Gönül koymuyasan
Bak ne getirmişim sana
Hani ki emzirmişsin ak südümlü?
Hani ki
Arı / namusu, hakkı / helali akıtmışsan
Damla damla kursağıma
Şeref demişsen ya?
Ne olursan ol,
Evvel insan ol demişsen ya?

O bedenini solundan
Bir yürek almışam avcumu ki...

Dağlarınca büyük memleketimin
Nehirlerince berrak
Güneşince azad
Sana gelmişem
Sana getirmişem!

Ver anam ver
Alam alnıma koyam
Parlıya ışıl ışıl
Nan gibi / iman gibi / yurt gibi!
Öpem anam...
Ver elin öpem

Sen kutlu ol anam
Sen mutlu
Şahsında öpem kutsal anaların elini
Kutlayam anaları
Ana/dolu'mu!

11 Mayıs 2008 / Ankara
Anneler Günü...

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

"Diyarbakır şivesiyle yazılmıştır / Eksiklerim ve hatalarım için hoşgörülerinize sığınıyorum..."

Kölge; Gölge
Sıtar: Koruma
Bemırad: Murat almayan/ mutsuz
Xersiz: Hayırsız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/279837/sana-geldim-anam.html>

ZAMAN/SIZIM

arsız acıydı gidişin
atamadığım çığlık
yüreğimin son vurgunu
neden be zaman/sızım?

bu yürek Harran
bu sevda Fırat
bu özlem Kırklar Dağı
yıktın be zaman/sızım...

acılarım ağlıyor
bebe sevdam öksüz
özlemim ağıt avaz
sustun be zaman/sızım...

Amed gibi sevdim yar
Dicle yasımı tutar
Munzur zılgıtta havar!
bittin...
bittin be zaman/sızım!

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/280026/zaman-sizim.html>

.....!

Gecem sancıdayken güne
Bölünmelerde aklım
Bir yanım d/ağlarca Ahmet
Bir yanım deli/kanlı Deniz'ler
El sallıyor uzaktan vatan ha(i)ni Nazım ? !
Güneşi d/oğmakta hücrelerinde Arif'im
Yüreğim Mam/ak yangını
Öfkem cehennem
Ki adı zindani Diyarbekir!

Ve yor(gun)um geceden
İsyân yağ/ar usuma
iflahsızım bundan sonrası
Uy havar
Y/azık bana
Sol(um)da yine sen!

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/280205/.html>

YABAN

geldin
istemediğim zamansız zamanda...

yalvarırım git yaban git
incitme küçültme beni
bir parça sevdiysen uzak dur
çözdürme
yılların pasıyla
dilimdeki yorgun asma kilidi

bak bu takatimin son demi
bak titremekte bu güçlü yürek
uzak dur sakın biraz
dokunma kafesime
kalkanım asırlarca eski
göz pınarlarım isyanlarda
ıslanmamaya yeminli

bak gözüme
üstüme gelme
ağlayacağım belli!

yapma be yaban
bilmiyorlar bilmezler ki
ben ne ömürler devirdim
ne gönüller...
yaşatmak için bu güçlü beni

yalvarırım git yaban git
daha fazla zorlama beni!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/280563/yaban.html>

KARA'M

De Ha(Y)di Kara'm
Koptu kıyamet
Vurdu karaya sular
Bulutlar yarıldı canhıraş
Yıkıldı dağlar üstümüze
Affı sevdayadır Tanrının
Rahmet yağıyor misli sağnak

De Ha(Y)di !

Değmeli üstüne düşlerinin
Arınmalısın dünden
Kucakla rahmeti
Umudu topla !

De Ha(Y)di Kara'm
Vakit an
Bu şans son
Iskalama aşkı
Yakala !

Mezo

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/280909/kara-m.html>

SENİN ADIN NE

Sensiz geçen dört mevsimi reddediyorum
Beşinci mevsimim senin adın ne?
Mıhlıyorum şakağında tüm saatleri
Yirmi beşinci saatim, senin adın ne?

Senin adın ne, senin adın ne ?
Yakılmaz mı tüm gemiler adın izine ?

Gece ile gündüzü asarım dara
Zamanımın ötesi, senin adın ne?
Çaresizlikten umuda gelir mi sıra
Umudumun ütopyası senin adın ne?

Senin adın ne, senin adın ne ?
Yakılmaz mı tüm gemiler adın izine ?

Mezo

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/281089/senin-adin-ne.html>

DE HAYDİ OĞUL

mermisiz türkünden deldi göğsümü
z/amansız kurşun
ve sana aktı yürek
en kaygısız
en ait
en ana yanıyla...

olmalısın oğul
çoğalıp yaşamalısın
doğan her güne yarışla...

emaneti ağır olur deniz/lerimizin!
vebal dağlarca
omuzlarına onur yükle oğul
alnına gün ışığı
heybene umudunu yarınların
z/amansız acılara inat

bak yan(kılan)ıyor dağlarımızda
ahmedo'lar leylim leylim
acıya da çeker zılgıtı anamız toya da

bûkên me
sevda
zavên me
dava
zarokên me kavgaya kıyar nikahı oysa

de hayde oğul !

susma
zaman kaçmakta
yol almalı katran karanlıklarda
ağır aksak olsa da
sen
mermisiz türküler söyle yine soluksuz
doğ(ur)acağımız aydınlıklara!...

nûjîn

*bûkên me = Gelinimiz
*zavên me= Damadımız
*zarokên me = Çocuklarımız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/281276/de-haydi-ogul.html>

BİLİYORUM

mavi yreğindeyim umudun
serçenin kanadında...
kardelenler zorluyor yüreğimi sayısız

biliyorum
güzel yarınlara gebe
sözlerin bittiğı bugünler

şimalden maviler esmekte
bilmediğim
görmediğim
düşlediğim yerlere!

Mezoptamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/281570/biliyorum.html>

GİT HADİ

geldin
heybende umut dolu
gözlerinde ışık masmavi

dökülürken dilinden
aşka dair bitimsizler
gülümsedi dudağın
fark edememişim
kıvrımındaki alayı

ki sen katmamışsın hesaba
sana ve gibilere
güvensizliğimi ebedi

git hadi
şimdi zamanı gitmelerin
ve bitmelerin

ne sen bendin
ne ben sen

git
yolun açık

kel şövalyem !

Mezopotamya'nın Asi-I Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/281909/git-hadi.html>

FARKINDA MIYIZ

şeref kösele tabanı
ayakkabımızın
edep tabanında ökçe
onur geride bıraktığı iz
adımlarımızın

ve yaşıyoruz
yaşıyoruz
geliştikçe medeniyetimiz
gitgide
hayvanlaşıyoruz

ölüm kokuyor
tütmeyen bacalardan
tıkalı burunlarımız
naralar atıyorken
renk/körlüğümüzle
çoğalıyor görünmeyen cesetler
kokmaktayız
ölenler içimizdeki çocuklar
farkında mıyız?

ve arsız insanlığımızla
yaşayabiliyoruz hala
yaşıyoruz

geliştikçe medeniyetimiz
gitgide
hayvanlaşıyoruz

Gülten Kahraman

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/282124/farkinda-miyiz.html>

DUYAR(SIZ)IZ

ne çok sevdik bireysel oyunları
atlarımızı gözlüksüz bıraktık
korkularımıza yenilgimizden

akın ettik çöllere
zaptetme sevdasıyla
kumsuz kaldı deve kuşlarımız
avcılarımız bile, kafasız bedenlerde

el koyduk tıplarına
şarap şişelerinin
kulaklarımızda ölüm sessizliği...

kör bakmaktayız yaşama
sağır şimdi kulaklarımız
tüm kayboluşlara...

bedenimizin üstünde taşıdığımız
gereksiz bir ağırlık, angarya...

[alt_cizgi] duyarsız yaşıyoruz duyarsız
tükeniyor muyuz azizim? [/alt_cizgi]

amipler geliyor usuma birden
Darvin'in ruhunu şad edesim nedense?

nasılsa kalmış hala
sorgulama yetilerim
cebelleşiyorum loblarımla

doğru olan doğru muydu?
cetlerimizden miras
yanlış neydi peki?

yetecek mi çözmeye biçilen ömrüm?
bu ne şeytan üçgeni bu nasıl denklem?
med-cezirlerin elinde iplerim...
sallanıyorum boşlukta
ürpertisinde anlayamamanın
başım dönüyor
dönüyor başım...

velhasıl
bakıyorum da tabelasına
görünen köyün
[alt_cizgi] DUYARSIZ YAŞIYORUZ DUYARSIZ [/alt_cizgi]
yazmakta...

[alt_cizgi] bitiyor muyuz azizim? [/alt_cizgi]

Mezopotamya'nın Asi-I Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/282305/duyar-siz-iz.html>

TARİH AFFETMEZ

aşk diyoruz
sevda diyoruz
bir bakışına gülüşüne
satıyoruz dünyayı
sevgilinin
tapusu babamızdan kalmış sanki

katmanlarında pıhtılaşmış
kaç yiğit kanı
kaç çocuk kaç kadın

ölü bebeler doğurmakta bir yerlerde açlık
ki yenilerine gebe hala
doğurgan kısır aymazlığında!

kaç bomba nikâh kıymakta şimdi savaflara
kaç namlu hedef kollamakta hala

rota ne yöne kaptan kim?

can yanıyor
kan kokuyor dünya
kimyasal cellât zaman!

yar diyoruz
canan diyoruz
dağlar delmeye yemin uğrunda
dedelerimizden miras sanki

kaç yiğide mezar
kaç kayası bin ağıt destan yazar
zılgıtları ağaçların göklere zarar
ağlıyor deniz ağlıyor ırmak
tükeniyor insanlık azar azar

delindi üst katmanları
kurudu yerde okyanuslar
ötenazi istiyor senden ünya!
kaç aşk şiiri çare yazar?

elbette yaşanılması aşk
elbette sevda özlenesi

ama be hey!
duy beşer
dinle

koy elini soluna
ağlarken dünya
çağlarken acıyla ırmaklar
yok olurken insanlık
sevmek olur mu adı sevmelerin?
dünya'yı sevmedikçe
âşık olmadıkça dağlara
saramadıkça doğayı
yanamadıkça
bir ucundakinin göz yaşına dünya'nın
mutluluk olur mu adı mutluluğun?

ne babamızdan tapusu
ne dedemizden miras

aç gözünü!
kır hırsının zincirini
duy
dokun
hisset ey beşer!
tarih hesap sorar
tarih affetmez
hep yazar!

Mezopotamyanın Asil Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/282640/tarih-affetmez.html>

NERGİS

yağmur yağıyordu bugün
caddelerine Sıhhiyenin
ve ben koca çınar
inat bedeninin yorgunluğuna
direnci gördüm bakışlarında senin

duyarsızlığına
ömür verdiğin insanların
vefasızlığına devrilen yılların.
duruşunu gördüm dimdik
ve yükselen onuru duydum kısık sesinde

nergis...
derken

titreyen ellerine takıldı gözlerim
sapsarıydı yeşil dalında çiçek
ömrünün son demince
bükmüştü biri boynunu
"sen gibi..." dedim içimden
titriyordu
yorgun ellerin gibi...

ve yağıyordu yağmur hala
caddelerine Sıhhiyenin
belli ki hissetmiyordun ıslağını soğuşun
dondururken içindeki zemheri...

sesindi kalan bende
bir adım uzaklaştığımda senden

nergis...

bakmadan geçiyordu âşıklar pür telaş
yağıyordu hala yağmur...
bitimsiz telaşın müdavimi
Sıhhiye caddelerine...

metropoldü şehrin adı
ben kaçan kurt kapanından telaşlı
ekmekti kovalanan aştı
işim vardı
acelem...

durdurup zamanı
konuşabilseydik seninle koca çınar
ne öyküler dinleyecektim kim bilir?
destansı...
ne ahlar çekecektin her solukta derin
devrilen yıllar gibi
devir(en)leri anlatacaktın devranı

sabırla anlatacaktın bir de iç çekiş katıp
alamadığımız bir arpa yolu
dibe vuruşumuzu hatta dipsiz!
ben olsaydım!
diyecektin belki umarsız
kızacaktın şahsımda tüm kuşağıma

[italik] u y u y o r s u n u z! [/italik]

diyecektin belki

tespih tespih amenna çekip...

sürüyorsunuz darağacına / satarak
hak etmediğiniz ne varsa emanetlerimizi

[italik] u t a n m ı y o r m u s u n u z ! [/italik]

diyecektin belki
kızaran yüzüme öfkeli / bakamadığım

[italik] u t a n a c a k t ı m ! [/italik]

ağlatacaktın belki
ağlayacaktık baba kız gibi
kaç göbeği yâd edip
kaç birdirbir
kaç çelik çomak
kaç saklambaca adayıp kurbanları sayısız
oynadığımızı son perdeyi!

vura vura kafama

[italik] a n l a t a c a k t ı n ! [/italik]

belki de gülümseyecektik hayata
inadına!
titreyen nergislerce
doğrultup boynumuzu
daha gür bir sesle
NERGİS!
diyebilecektik...

durdurup oyunu
biz indirebilecektik perdeyi
inanan ellerimizle!

harlayıp odunu sönmüş lavlarımızın
yön verebilecektik yarınlara
ve eşlik edebilecekti bize
barışa gülümseyip
dört bir yanından memleketimin
rengârenk nergisler !

kim bilir?

Mezopotamya'nın Asi-l Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/282996/nergis.html>

SALLANAN ŐEHİRİMİN GECESİNDE ÖLÜ DOĞURDUM

gece devinmekte güne
kasık sancılarında gebe ananın
ha doğurdu, doğuracak

ve deprem sıvazlıyor, saçlarını artçıların
dudağında en sinsî gülüşleri...

son sancılardır bu
kopmasıdır canlardan canın
ve acıdır!
ve zorludur!
kanlıdır!

doğmalıdır gün, bin umuda gebe
yatmalıdır gece huzura
yatağında lohusa bir ananın
kusmalıyım seni solumdan
kalmalıyım gebe yeniden
umutlarına umudun
uyumalıyım koynunda huzurun...

ve sallanıyor Şehrim usul usul...

gece yalnız değildir
ellerim gecenin ellerinde
ilk değildir tutunuşlarım karasına karanlığın
dönüyor başım gömülmüş zamanında tünelin
kapalı gözlerim
saçlarım daha hırçın bu gece
ter yağıyor zerrelerimden, sağnaklarca
gebeliğim solumda!

dolmuştur beklediğin miadın
vaktidir
haksız işgalinden kusmaları seni solumun

sallanıyor gecesi Őehrimin sinsî kurnaz...

çatırıyor son direnişinde kafesim
düştü düşecek mindere
sarılmış soluğuma ihanet rengi pençelerin
ya ben kusacağım seni
ya boğacaksın sen beni!

binlerce yürek aşkına!
Aslı,Şirin'ler aşkına!
hıçkırmalıyım solumdan seni!

şaşıyorum şaşkınlığıma
baktığımda son kez sana
sen misin direnen inatla?
buluşuyor bakışlarımız
görmemiştım yakından bu kadar!

korkutuyor bebeklerindeki çirpiniş
elası karaya çalan...
kanatıyor ellerini, kavradığın parmaklıklar
ki her biri kaburga kemiklerim!

kusma!
diyorsun
susma!
diyorsun ilk kez...

feryadın son şanslara
ağrıların, 'bırak kalayım' lara
heyhat!
neden duymuyor seni kulaklarım?
gülüşlerini binlerce çocuğun
neden göremiyorum bakışlarında?
kim bu hiçkırığımdan korkan parmak adam?
kemiklerinde kaburgamın elleri!

ve şehrim sallanıyor çaktırmadan
okşuyor yanaklarını deprem artçıların...

gece avazında doruğun
ki acıdır!
ki zorludur!
kanlıdır!
ellerim ellerinde gecenin
kan kaybediyor sol yanıma
afat sancıdır!

ve bir çığlık düştü gecedен güne!
bir çığlık ki?
devindi korkunç hırıltılarla dünya
sağır uğultularda yeryüzü
uyandı yedi katı gök kubbenin
şimşekler korktu!
saklandı yıldırımlar!
kan kokusu var havada

ve bir çığlık koptu benden tan yerine!
bir çığlık ki?
susturan şimşekleri!
kaçırtan yıldırımları!
eşlik etti dağlar lavlarıyla kızıl sarı...

ve gün doğdu!
ve kustum seni!
gök yerde, maviye kesti yeryüzü...

sıçradın kendi çığığına
uzağımda bin mil saklanmışlığına
bir hiçkırık kusuyorsun
sıcak, ıslak, ağırlık ayalarında
ayaların kadar küçük...

bakıyorsun sağına ürkererek
derin uykuda en büyük barikatın

kızıl ve sıcak bir damla düşüyor
yatağına solundan

bu bir kabussa,
neden yanıyor diyorsun sol yanım
ve dokunuyorsun titrek şaşkın...

yağmaya başlıyor başına Antarktıklar
ne Lice'ye benziyor çığlıkların
ne ağıtların Gebze'ye...
depremler yağıyor başına sağnak sağnak
rasathaneler grevde bu gece
tarih bilmeyecek şiddetini enkazının!
sağ yanında uyuyor hala barikatın...

gece yorgun gece terli
oluklar sızıntıya dönmekte usulca
havada kan kokusu
ellerim ellerinde hala gecenin
ayrılıyor belli belirsiz parmaklarımız
bakıyorum sağ elime
korkuyorum parmaklarıma bulaşan kızıldan!

gülümsüyorum sanki
yakışıyor gamzelerim gene çukuruna
soluğumda bin huzur
ve dokunmak istiyorum doğrulup soluma
kızıl lekeli parmaklarımla...

boşsun!
yoksun!

ve gece doğurdu günü bin umuda gebe, yaşama...
ve seni kustum ben solumdan seni
gebe kaldım yeniden
umuda!

varsın sallansın şehrim sinsi kurnaz hala
kustum solumdan seni,
çığlık çığlığa!

ağıt yakmayacağım artık
doğmamış 'Çınar' larımın yasına
saklıyorum düşlerimi
mavilerin
en onurlusuna!

Mezoptamyanın ASİ-L Kızı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/285079/sallanan-sehrimin-gecesinde-olu-dogurdum.html>

İDAM

gözlerinde asılı kaldım
yüreğindi sehpa

kovsan?
sallanacağım gözbebeklerinden

düşürsem yüreğinin ayaklarına?
bil ki,
bakışların benimle ölecek

gene berabere kalacağız
bu aşkın galibi yok!

Gülten Kahraman / mezo

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/285446/idam.html>

Fazla

Bir yüreğe bu yorgunluk
Bir sevdaya bu ihanet fazla değil mi?

Bir davaya bu haksızlık
Bir kavgaya bu arsızlık fazla değil mi?

Bir şaire bu suskunluk
Bir kaleme bu yoksunluk fazla değil mi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/292027/fazla.html>

SEVDAM (EVİNAMIN)

zor geliyor artık taşımak seni
zor geliyor özlemek...
sen sindirmişken özlemi

düşüyor hazan dalınca yürek
oysa
düşmüşsün düşlenen sen

ve ne zordur bilsen!
dipdiri tutmaya çalışmak hala
salasını çoktan çektiğin sevdayı

evîna min
kor yanıyor yürek kandıkça seni
yağıyor kesmeden harını hazanlarca yağmur
ağlıyor, yamaçlarına ak düşen tanıklarımız
ve ne umarsızlık bilsen!
sancısını beklemek doğumun
ölü ceninler gebesi yürekten

evîna min
te di got, ez xerib, ez pepûk im
pîrsîn evîna min, ji min re pîrsîn
ez çi bûm?
tu nîzané, ez tunebûm, xerab bûm
nebû evîna min, tu tune yî, ez ji tune me
derde dilê min zor giran e...

evîna min
ar geliyor duymak soran dillerden seni
ar geliyor susmak, saklandıkça yalanlarda küçülmek
dilenmek umuda
bin sensizlik doğuran güne yalvarıp
ve ne azaptır bilsen!
yaşatmaya çalışmak
bir yudum suda boğulmaktan mutlu cesedi

dinle evîna min!

imkânsıza takas ettim zorları
kül ettim korumu gözyaşlarımla
ar'ım üstünde binlerce ayak izi

gel dedi ya dilin körü?

Zin re slav bu
ji Xece re rez...

Xurs'un dağlarını delip
Almozin'e selam vermeli yürek

bekle beni sahralar bedevisi
bekle
tozlu felsefelerin efendisi
vursa da kıyısına tükenmelerin
dilemde o son dua
zengin maviler doğmakta
helal-i-aşk saydığın dudaklarımdan

geri dönmeye niyetsiz kapına düşüren
bir kitapsız özlemdir bilirsin
istesen de
istemersen de
bekleyeceksin!

gün bekle yüreği paslı Kawa'm
gün say evîna min
şiddeti akla zarar deprem var eşikte
mevsim zivistanı
tan ayazı vurmakta

ya yıkılıp hanedanlığı korkunun
devrim olacak
ya da
ateşlenip lavları yerin göğün
kıyametimiz kopacak!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/294841/sevdam-evinamin.html>

HANI

ateşleşem hani fitilini sağrlığının
hani kurşunlasam diyorum körlüğünü
darda sallasam yüregini hani , ibret diye namerde
anlar mısın?
iblisin edemediğini, ettiğini sevdaya
hani demem o ki;
adam olur musun?
çekmeden ipini !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/302169/hani.html>

GARİP DÜŞÜNCELER (1)

azıktı sevdaya adın
haksızlığın yazıktı aşka
bezdi zulalar, suçdaş olmaktan yalana
ayyuka çıkınca sırlar
dile düştü mahremin gizi
garip ama
rağmen içimde acitan sızı
gözbebeklerimin sürdüğü
hala anılar izi...

yürü dedi biri
unut derken binler
infazlık sayıldı sadakat
ihanet taçlanırken
varsın yitirilsin erdemler ne gam
kutsiyetsiz sevgilere asıldık kimliksiz
yüzsüzce, kutlanmayı beklerken...

ne adamlık sertlikti
ne kadınlık itaat
cinsiyetsizdi duygular aşka
şartlıydı tepkiler, etkiden doğan
ya olmalı
ya durmalı
ya vurmalıydı aşka
kaçmaktı yakışmayan
korkmaktı...

oysa sevda, her sabah yeniden doğup
Güneşi kiskandırmaktı !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/302574/garip-dusunceler-1.html>

GARİP DÜŞÜNCELER (2)

akıp giderken
bir aşkı daha almıştı tozlu koynuna sinsi hevesle zaman...

zaman mıydı acımasız
adam mıydı harcayan aşkı?
üşüdü kadın
soruların gölgesinde
suyunu çıkaracaktı sıkça
kan ter kusan düşüncelerin
posasına fitti peşinen
ama sıkabilseydi ah!

gülümsedi bıyıksız bıyık altından
“düşünce posası ha” (!)

adam âdem olabilseydi
yazabilir miydi bu deli saçmalarını yine?
“hay sattığımın dünyası!” der gibi oldu sanki
“adam sen de!” dedi ardından belli belirsiz..

“hey be!
şair yarattın farkında mısın?
kara yürekli Karaoğlan!”

posayı avuçladı usulca
dinledi dakikaları
sırt mı dönmeliydi yaşama?
sarılmalı mıydı daha sıkı?

son çöpüydü kibritin
yaktığı son cıgarası
dönüyordu başı son yudumda
aşkının son demleri gibi...

“silecekleri olmalı miyopi gözlüklerin” dedi içinden
güldü sonra sesine içinin
silerken buğusunu camların...

arındı sanki kırklanmışca cami suyunda
soluklanınca
içine çöken karadan
yağmur sicimleri arasından bakıyordu şimdi
akşam çöken şehrine...

“buraya kadarmışsın işte kara yürekli...” dedi fısıltıyla
“şehrim, ben ve yarınlık düşlerim
maviye boyayacağız yaşamı yeniden
topla şimdi grilerini, çık hayatımızdan!”

ve adımladı ağır aksak ama umutlu
çoktandır kör baktığı sokak taşlarını şehrinin
devam ediyordu tüm hızıyla yaşam
acı tatlı kekremsi...

öylesi emindi ki
kara adamlara inat
yarın yine doğacaktır güneş
renkler üstü muhteşemliğiyle!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/303678/garip-dusunceler-2.html>

B/EN ÇOK - B/EN HEP

eksini dillendirirmiş ya ademoğlu hani ?
hani saklarmiş ya ısırarak it dişlerini ?
kara listemde çekiyor başı şimdi
bey doğmayanların
doğmatik beylik sözleri!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/304304/b-en-cok-b-en-hep.html>

SUÇLU KİM/YA

suçlu kim/ya!?
buldum

sen masumdun,ben serseri
yenilmiştik
sen aklın
ben aşkın kimyasına

temkinliydin
bin düşünüp bir dedin
“seviyorum g a l i b a?”

deli fişek
bin kez dedim biri
“ölümüne!”

çaktık kimyadan ikimiz de!

sen akıllı / ayakta
bendim aşk-ı harabe

vizelerin ben
sen finalin lideri

ikmallerdeyiz!

sen mutsuz/ abaküsünle volta atarken
hazinelere fişkiriyor bu harabeden!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/304666/suclu-kim-ya.html>

ŞEREFİ

dans ediyor kan içiciler
savaş boyalı tamamlar arasında

barışa kalkıyor ay(ı)ran kadehleri
açılırken aydınlığa arka kapılar
kapanıyor girişler hikmetle (!)

kırmızıya kesiyor pist
sustur/uluyor çığlıklar topuk altı

mağdur yine mağdur
zalim yine eli kanlı

çünkü herkesin ayrı en tatlı!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/306314/serefe.html>

BİLİYOR MUSUN?

öz/eldik diğerleri arasında biliyor musun?
suçluyduk ad(ımlar)ımızdan
karşısında z/alimin güçlüydük
bize öğretilen külliyen bayat
tükürür müydü yoksa
her dönemeçte suskunluğumuza hayat?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/307223/biliyor-musun.html>

S/AYALIM

sayın ki Sırat'ında çağın
yol ayrımındayız tarihin
pusula doğruyu
akıl gerçeği vurmak zorunda

kıl payı lüksü yok kaçırmanın zamanı
vebal büyük
yük ağır
amade bekler sağduyu

velev ki şaşalım
aşalım yolumuzdan
teslimiyetin resmidir ipleri
bin parça oluşumuzun aynası

yaylamasıdır kırlarımızda zalimin
dalgalanmasıdır dağlarımızda

aryaların çığlık atmasıdır zaferle
yerine türkülerimizin

inlemesidir kemiklerimizin
sahip topukların g/ezdiği toprak altında

karnı tok sürüngence sürmektir yaşamı
onurlu rüyalar görmektir korkuyla

vatansız lügatlar parçalamaktır diz boyu
karıştırmaktır sopusoyu

kesenler olur "hesabını yapamayanların" hesabını

sayalım ki Sırat'dayız
geç te olsa ayar mıyızı?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/308230/s-ayalim.html>

GÜNEŞİ DOĞURAN KIZ

(Mecbur Doğmaktır Bazen Hayat...)

göğe yükselirmiş toprağa dökülen kanların buğusu
katmanlarını zorlayıp bulut bulut
akarmış toprağa yeniden gözlerinden göğün
ve atmosferi sararmış havanın
bir önce/bir sonra doğmuş canların ruhunu
diyordu bilim adamları ısrarla...

altmış sekizin baharı diyordu takvimler
yas sarmışken havayı yerle göğün tarihsel deviniminden
ve bir ruh daha sancısına tutulmuştu işte havanın
Mezopotamya'nın kurağından...

zemheriyi üşütmüştü önce güneş'e kastiyla
zorlamıştı geceyi, günden önce doğma inadiyla hırçın
çamurundan işleyen iliklerine asiliğiyle...
yazgısının karalığına nispet çok renkli gözleriyle
ben geldim demişti deli kız, göbek bağını tutarak sımsıkı
nasılsa hep ona kalacaktı kesmek göbeğini elleriyle...
hücrelerinde altmış sekizin acımtırak ruhuydu depreşen...

"gene mi kız?" demişti doğurtan şeyh ebe ekşitip suratını
saklarken yaşlarını genç ana boynu yana düşerek
çaresizliğe bir can daha katmak mı olmuştu katkısı kendince?
dalıp giderken çocukluğuna, sıkılmıştı boğazını sızı inceden ince...

ilki değildi sonu da olmadı aitsiz yuvanın
peş peşe canlar döküldü ardından dört mevsimce...
her defasında fark etti deli kız bir kez daha garipliğini
ve fark etti çoklar da
akranlarından kopukluğunu gördükçe...

üç var mıydı, dört müydü yoksa? söktüğünde hesabı
okumaya sevdalandığında beş olmuş muydu yaşı bilinmez

ama bilinmişti işte mektep denilen iki oda barakaya yolu düşünce
erken yol almak mıydı hızlı yaşamanın diğer adı
kalacak mıydı dermanı kırka merdiven tutunca?
yine de şans saymalıydı
hemcinsleri berdellere bedel verilirken yaşınca
mürekkebe bulaşmasını parmaklarının, bırakacağı derin izce...

bölük pörçük okumak bedeli miydi memur çocuğu olmanın
tanımak mıydı yoksa toprağını adım adım sessizce?

Lice depremi demişti tarih yetmiş beşe iz vuran afete
günü doğurmuş her karanlık gece
anlamıştı bunu muallim mektebine yolu düşünce
adam mı olacaktı deli kız, yoksa âdemin başına belamı ömrünce?

çalışıyordu sistem aralıksız gündüz gece
aldılar nasiplerini yetmişin gençliği de kendilerince
öğretmen olamasalar da öğrenmişlerdi işte sağı solu Marks'ı Lenin'i
ve eylemleri duyumsamıştı iliklerinde... boykotları...
açlık grevlerinde dermansız sesiyle slogan atınca
altmış sekizin ruhu kabarıyordu göz bebeklerinden, daha dünce
değiştirmeye soyunuyordu deli kız Dünya'yı kökünden gücünün yettiğinde!

söker mi devrimci ruhu aşiret kızı yazıyorken alnında derince
yeter mi gücü deli kızın engel olmaya biçilen fermana meclisçe?

nasılsa dönmüştü direğinden "haksız hukukun"
yaş haddi denen bela tüm şanslarına kara bulut gibi çökünce

verdiler duymadan yüreğinin sesini, birine, adı şimdilerde kuzence
on beşini devirmeden bir sarhoşun kollarında açtı gözünü bir gece!

çektığı hep aklından olmamış mıydı zaten ömrünce?
emretti akıl, salladı başını o... ve sustu...
yoktu zaten başka umarı
ölümse bir nefes kadar dosttu yıllarca!

çocuktan çocuğa ana olurmuş (!)

ferman ucunda sunulunca kılıcın keskin
boğarmış suskular düğüm düğüm onuru
dil ağlar / yürek lal / amade edermiş bedeni şuarsuzluğun tövbesi

isyan dağlarca, öfke deli boran fırtına
ve dişler terkedilmişliğin pasıyla gıcırdamakta!

geceler korkuya gebe
gün, tiksindiren kokusuna alkolün, geceden kalma
nicedir yastık altında saklanmıştı ölüm
yaşasın uykuya gömen tabletler avuç avuç
bulamadan deli kız, bebe emziren elini kana!

bir yudum güneştir yakınlığı dünya'yla
"yavrum" demeyi ezberlemek zorundalığı da olmasa
kelamsızlığın suskunluğuna yeniktir beyin
asma kilitli kapılar ardında!

ve bir yerlerde paneller veriyordu birileri hala
tanı(ya)madıkları kadınlar adına!

ne nohutluğunun farkındadır odanın
ne umurundadır sofanın baklalığı
bir elinde bir kucakta, bir karında bir belde
sıpa/sopa denklemini yaşıyor dört mevsimde
bulduğunda şükrettiği lokmalar
engel değildir kokmasına nefesinin
gerisi işkencedir... gerisi kirli soluğu ölümün!

umut arar umarsızlığında deli kız
var git baba evine der aklievvel birileri
ya katil olacaksın, ya genç bir ölü, ya deli!
duyar da anlamaz/ anlar da yapamaz
kapatır her takıldığında gözü günahsız can yaralarına
çarpmak istediği kapıyı sıkı sıkıya
yapamaz!

eş kılınmıştır gelinlik kefene
namus ayağa düşerse cümle arif koymaz mı defe?

eğemezsin şapkaları yerlere

kaderdir bir adı, diğeri yazgı / aşiretin imzaladığı!

ya çekecek ya çekeceksin

ya da isyan edip yaradana/yaradılmışlığına

.....!

ve bir yerlerde paneller veriyordu birileri hala

tanı(ya)madıkları kadınlar adına!

tek benzer yanları sarı saçları olan "papatyalar"a (!)

suskunluk yanıt olmaktan çikalı kaç devinim yaşamıştır gün?

azalmıştır yudumu bile,

yutkunmalarını yaşam saymıştır damlaları

ve ölümü özlemiştir deli kız böylesi yaşamaktan!

hükmü de kalmamıştır diplomaların

baskın gelmiş, ezilmiştir altında toplum ağırlığının

acı da biter ya bir gün

yorulur ya acıtmaktan

ve kaybedecek neyim kaldı der ya hani insan?

bilmediği tek gerçek "insanlığı" olan!

kırılmıştır zincirler

yer yarılmış/ çığlıklar atmıştır yedi arş

mevsimlerin hırıltısı bozmuştur düzenini evrenin

akacaksa aksındır kan yağacaksa yağsındır yaş!

bakmadığı ardında yükselmiştir alevler

her biri zaten yüz karası ar enkazı gemilerdir yakılan!

güneş'e bakar deli kız yırtılmış rahminden korkunun

yılların susturulanı, asrın deli avazı olmuştur artık

ey güneş!

korkmuyorum bak, sana geldim fütursuzca

bir elimde yokluk, diğesinde ölüm, solumda can yarılarım

ensemde siyahî cellâdıyla toplumun
sana koşuyorum
acıt / sana hasret bakışlarımı
yak / kanat / erit her bir hücremi kaçarsam namerdim!
hesabım var hesapsız, kadere isyan, yazgısız
sökmeyene dek ciğerlerinden çalınmışlıklarımı şeref(siz)lerin
ölmeyeceğim bu da sana yeminim!

ve birileri hala haykırmaktadır hakları, her mart'ın sekizinde
adına tanı(ya)madıkları kadınların bilinçsizce!

yürekse? mangalları utandıracak kadar
güçse? demiri eritecek kadar ince bileklerinde
hırssa? yetmezliğine isyan yirmi dört saate
düşünce nöbetlerinde sarhoş/ayık
öfkeyse? Toroslara korku salan, delercesine
özlemine rest çekerce Ferhat'ın!

hep çakardı ya aritmetikten?
anlayacaktı içine düştüğünde asıl savaşın
katmadığını hesaba
ortalık leş / ortalık akbaba / yükselen kan kokusuydu!
gene tutturamamıştı hesabı işte (!)

kaç kez isyan etmiştir deli kız güzelliğine
kaç bin küfür savurmuştur yakışsız an gelip, gençliğine?
suçlu sayılmıştı en suçsuz yıllarından
nede sıkarmış yakası soluğunu bu elbise
adı toplum
adı suç
adı katli vacip/eti helal olan şu lanet imge!
istese de soyamaz ki
“dul kadın”dır fistanı da / yazması da / geceliği de!

vurup kırmalar da yorulur bir gün
pes edecektir pos bıyık yargıcın önünde
“kurutamazsın ki kökünü evladım” sözünü duyunca
bin lanet daha savurup yola düşer gene bitkince

“hay tükürdüğümün dünya'sı!

sığamadık mı, alamadın mı bizi de içine? ”

inancıdır tutan ayakta tökezledikçe

konuşur rabbiyle konuşamadığı gibi diğer kulların her gece

küçülmüştür dünya nasılsa birden

ve patlamıştır nüfus, köşe bucak erkek gibice (!)

ve bir yerlerde paneller veriyordu birileri hala

asla tanıyamayacakları kadınlar adına

tek benzer yanları sarı saçları olan “papatyalar”a (!)

(Devamı var...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/309029/gunesi-doguran-kiz.html>

GİDİYORSUN

yorgunum
soluma bakıyorum
sararmışsın sanki zayıflamış
kıvrılmışsın daha bir içine doğru
az da sağa kaymışsın sanki
eee ? diyorsun bana
eee? diyorum ben de sana
susuyoruz kös kös
dudak büküyorum ben
sen çatıyorsun kaşlarını
kırpıyorum sol gözümü
ısıtırım diye belki arayı
"saçmalama!" diyorsun...

sayıyorum isteksiz
iki gün kaldı diyorum ayrılığımıza
sadece iki...
eee? diyorsun
gidiyorsun diyorum
bulutlanıyor gözlerim
vaktidir diyorsun gitmelerin
nasılsın? diyorum
sen gibi diyorsun
ben gibi...

biliyor musun?
ben hep çarpardım aritmetikten diyorum
başlı başına aritmetiktir diyorsun hayat...
bugün neden bu kadar öfkелisin?
anlamıyorum
yoksa senide mi burkuyor ayrılık
ben gibi?
sıkı dostluğumuz oldu seninle biliyorsun
ve şimdi gidiyorsun
sen de gidiyorsun!

eee? diyorsun
alay etme be! diyorum
biliyorsun
ve öfkeleniyorum yüz ifadene
kopuyorum sabrımdan

işte gene boş ayalarım!
işte gene koca bir sıfır!
farkın yok senin de diğerlerinden!
bir halka bırakıp avuçlarıma
üzgünüm başaramadım ben de deyip
sen de gidiyorsun!

oysa...
ne güzeldi ilk tanışmamız
hatırlıyor musun?
ilk dokunduğunda sana ellerim
kıpır kıpırdı içim
dışarısı ayazdı, dışarısı zemheri
bugün gibi...
odamdaysa yapay bir sıcaklık
buğulanmıştı camları odamın
içimde baharlar açıyordu ama
doğum doğum

sana dokunuyordum...

sol gözümü kırpmıştım gene sana
gülümsemiştin sen de sanki
sahi ya?
ne güzel kokuyordun sen o gün
ağaç gibi... yaprak gibi... bahar gibi...
pırıl pırıldı yüzün... rengarenktin
daha bir ağırdı duruşun
ve gebeydin sende sanki umuda...
tekli değil, ikiz değil
yediverenler doğuracaktın
ve doğurtacaktın gökkuşağını bana
sayısız yaşamlara bölüşecektik
doğumlarımızı güya...

tek korkum
"taşınabilir miydi seni duvarlarım?" dı...
mıhlarken seni sol duvarıma
mıhlamıştım yüreğime usuma
umutlarıma da...
ve dikmişim bakışlarımı bitimsiz ufka
gördüğümce buğulu camlarından odamın
hayatın tüm renklerine...
gamzelerim çökmüştü gene çukuruna
ve ışığın gözbebeklerime...
hızlanmıştı atışlar solumda
koyuversem fırlayacaktı ok gibi
kırıp buğulu camları
atlayıp bir serçe kanadına
en beyazına yerleşecekti
gökyüzünde bulutların...

sen ise alkışlıyor destekliyordun beni
evet! evet!
elele birlikte yazacağız diyordun
kazıyacağız tarihe!
yanındayım diyordun...

şimdi gidiyorsun...
devirdik peş peşe mevsimleri
soldurduk gitgide
griye çaldı gene maviler
konuştuk geceler boyu seninle
her mevsim bitimlerinde...
ben suçlu sen küskün
başımı öne eğdim hep ben
haykırıışların kulağında hala
"beceriksizsin!" diyordun
"aptalsın!" diyordun
"ben sana demiştim!" diyordun
ve susuyordum ben hep...
göremiyordum ellerimi
ıslanıyordu gözlüğümün camları
silemiyordum...

haklısın demek düştü bana hep
ve şans dilenmeler senden
üç şansım daha var diyordum
küsme diyordum
ilkbahar yaz sonbahar
kıзма bana
başaracağım, söz sana..

başaramadım be ortak
geçti ilkbahar

geçti yaz
ve işte gidiyor sonbahar
ve sen gidiyorsun

son yaprağın duvarımda
izin kalacak gittiğinde ardında
tertemiz ama, tıpkı ilk geldiğin gibi
soldurdum seni de, eskittim seni de bak
yordum dertlerimle haksızca
ve korkularıyla...
arada isyan ettin sen de
düştün duvarımdan
hayır hayır
taşıyamadığından değildi duvarımın
bana dayanamadığındandı düşmelerin
ve sayısız küsmelerin...

bak duvarlarda sararmış
bana ilk geldiğinde
yeni boyatmıştım, buz mavisine
seninle yaşamayı umduklarım gibi..
şimdi griye çalıyor
şimdi puslu kabarmış
ve şimdi yorgun
benim gibi... sen gibi...
eh kabul etmek gerek
şu lanet çıgaram da suçlu bunda
engel olamadığım yıllardır
esiri olduğum...
yahu kızma sende dostlar gibi
onsuz da çekilmiyor ki be!

iki gün
evet son iki gün öyle mi?
bilirsin hep çakardım aritmetikten
ama sayabiliyorum bak miadını
boynumu büktüren..
ve gidiyorsun işte...

affet beni ortak
tutamadım sözümü
bak gene boş ceplerim
gene boş sol yanı göğsümün
kabul be ne bağıryorsun?
evet
ben başaramıyorum
sevmeyi sevilmeyi
evet gideniyim önde delinin
ama biliyor musun bay ukala?
aç şimdi yaşlı kulaklarını beni dinle!
başaramıyorsam sevmeyi sevilmeyi?
mertliğimdendir
çokların hak etmediği...
başaramıyorsam köşe dönmeyi?
dürüstlüğümdendir
çokların olamadığı...
buna rağmen
doluysa hala yüreğimin iç cebi?
varsa orda sayısız dost sesi?
insanlığımdandır!
en büyük aşk
en büyük zenginlik
dostluktur be ortak

tamam git git...
ama unutma şunu da giderken
seni de çok sevdim be her şeye rağmen

acınla tatlınla
sen de aldın yerini
iç cebinde yüreğimin
sevdim seni iki bin dokuz
odamın sol duvarının işgali
duvar takvimim
dertdaşım, ortağım, arkadaşım
git hadi!
uğurlar olsun...
git ve huzurunda uyu tarihin
sevdim seni
hoş geldin iki bin on
hoş geldin!
tanışalım mı?
ben yürek eşkiyası
ben delinin önde gideni!
umutlarım koynumda hala masmavi
karşılıyorum seni !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/311894/gidiyorsun.html>

ANILAR KİLERİ

seni anılar kilerine uğurlayıp
Dünyaya attım kendimi eks sevgili...

şakaklarımı tokatlayan esintiyi yadırgadım ilk
nasıl da ıramışım sesine
ürktü saç diplerim serinliğinden
nasıl da özlemişim ıslanmayı damlalarında
yaktı gözlerimi parlaklığı
ne hasret kalmışım meğer ışığına...

çeneme süzüldü yanaklarımdan yaşlar
engel olamadım
mutluydum!

sonra canhıraş bir ses duydum anılar kilerinden
“bırakma beni!” diyen
bakmadım bile ardıma
daha güçlü sesler bastırdı tedirginliğimi
“yaşama dön!”
“özledik seni /sen?”

halaya durmuştu renkler
maviydi başı çeken
titredi içim
yeniden doğmaktı adı artık
kanat çırpın serçelerin
Ankalar da mutluydu
ispatlanmaktan bir kez daha

geriye gitti adımlarım son kez
Araftaydı soluğum

ya kilere hapsolüp yaşamı
ya dünyaya yürüyüp
seni kaybedecektim

merhaba Dünya
merhaba yaşam
anılar kileri cehennem kızılı
kibriti çaktım!

mezo

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/313385/anilar-kileri.html>

YANILGAN

[italik] bir kar tanesi düştü tenime yaprağından
kış güneşi yanılğanının...

gölümsedim heyecanına
o göz kırptı bana pembe pembe
kar ıslağı hazan dalları
ayağıma dolanıyordu oysa hala...

güne mi âşıktı?
görünmeye mi erik dalı, bilinmez...

açılıyordu inat erkene
açılıyordu inat mevsime
açılıyordu
azaldığını bilmeden açtıkça...

bahara kesmişti dünya
yanılğanlığına yandığında
yorumladı
hayra yordu
yoğruluyordu...

geç anladı
erken kalkanın yol almadığını her zaman
çok yorgundu... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/320620/yanilgan.html>

M

üç maymunu oynuyor
üç vatandaşım

gör(m)üyoruz
bil(m)iyoruz
duy(m)uyoruz

bir ağızdan haykırdılar
uyu(mu)yoruz

sözcü seçildi biraz boylu olanı
sus(tur)uyoruz!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/321810/m.html>

S.O.S.

Sağımız harabe
Solumuz duman
Gebe kaldık tek şerite
Heyt be gözü kara milletim
Bedel ya tekimiz cihana?
Vurulsak da alnımızdan
Yürüyelim tam Ortasından!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322157/s-o-s.html>

Bileceksin

[italik] aciyettir çok zaman ağlamak
acıya güleceksin

içindeki evrimdir başarı
değişeceksin

detaylarda gizlidir yaşam
düşüneceksin

sorgusuz biattadır tükenmek
irdeleyeceksin

erdemdir arif düşmanı takdir
edebileceksin

hak etmiyorsa sevilen
silebileceksin

cezasız kaldıkça yinelenir suç
affetmeyeceksin

mutluyu görmek istersen aynada
bunları bileceksin [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322948/bileceksin.html>

Kısaca

Gerçek Şu ki;
Düzlemimden çok patika tali yol geçti
Kime yol verdiysem benamus çıktı !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/325746/kisaca.html>

Ben Daha Büyümedim

tepesine çöktü balyozca
kimliğinde yükselen ibre
“doğum günün kutlu olsun” diyordu birileri
yakınlarda bir yerde...

korkuyla karıştırdı ceplerini küçük kız (!)
gökyüzüne bakıyordu ayaları
ıslanırken boynu yanağı...

yaşından büyüktü isyanı
“düşlerim nerede ! ?”

“ neredeydim ben
aşarken boyumu yaşam?

“siz ben iseniz,
ben kimim, aynadaki çizgiler?

“dipleriniz boya istiyor” diyen kim?
“teyze”ler bana mı?

ama yarım larım
ama yarın larım
ama yıllarım vardı yaşanacak

ve başka baharlara şafak sayan oyuncaklarım...

sevgilerim vardı güneş kızılı
kaderini değiştirecek ülkem çocuklarının
düşlerim...

türküler söyleyecektim dilim dilim
yeşerecekti toprağım kilim kilim

çekin ellerinizi üstümden
ben daha büyümedim!...”

.....

lanet sancı zorluyordu epeydir
yineledi
çökünce dizleri üstü
konuşuyordu dibiyle duvarın
kendi sesine yaban kalıp...

ayaları toprağa bakıyordu şimdi
ellerindeki mor damarlara gözleri...

çakmak alevini harladı presli,pembe kayıtlar
homurdandı
bin küfür savurup siyatiğine
cıgara enkazı sesiyle/çatlaksı...

“yine haklı çıktı bizim ihtiyar” dedi
“hey be!
yine rahmet istedi vakitsiz
bol olsun toprağı”

“dünde kalmak
bugünü kaybedip yarını katletmektir” derdi
ve eklerdi ardından
“yıllar değil
yaşayamadıklarıdır yaşlandıran beşeri!”

korkutuyordu kendi çılgın kahkahası
yanıtlıyordu uzak dağların yankısı

“ben kim miyim?
ben mi?
kim mi?”

çürümüş toplumun aynası
çivisiz sistemin foyası
akıllılar gezegeninin
zır delisi
son yüz karası!”

sustum
unutun
demedim...

çekin ellerinizi üstümden çekin
ben daha büyümedim!...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/326082/ben-daha-buyumedit.html>

Kısa'larım

Şekil şemal ile tüketme ömrü
Yaşı yok yüreğin azad et gitsin
Baki olan ruhtaki öz değil mi?
Mal da yalan mülk te yalan bilesin

.....

Arama Tanrıyı arşta semada
Kendine bak gör özünü sendedir
Yürüdüğün yolda düştüğün darda
Ruhuna düşen ışıkla gören gözdedir

.....

Çok abartma cahil korkak dostunu
Yere serer bir gün gelir postunu
Yaban etme arif ve mert düşmanı
Dardan alır mahcup eder insanı

.....

Olduğunca olmaktır beşerin zoru
Gibi görünmektir en kolay yolu
Dilimin kebablığı kolayıcılardan
Gönlü boş gideceğim ben bu diyardan

* Her bir kıta bağımsızdır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/330741/kisa-larim.html>

Ağzı Olan

konuşuyor emmim
sanırsın devrim kapıda!

aşık olsun susturabilene

kulis kumpas sabote
takıldı emmim düne
dün teke dün dün!

gümledi gün
yok yarın
aç karın
yedi başlı ejderha
ekmek savaşında aslanla

“el” satılık
“dil” maktül
“bel” ayaklar altında
affet Bektaşî baba
revaçta şimdi
felsefe-i- Ehlikeyf
yitti çoktan ar haya
anla...

düştü çene
pirupak yerler
paspasla emmi paspasla
ha babam ha!

çıldırıldı kadın
sinirler fora
el insaf!
sus be adam!
yoksa?
yoksa?

fesüphanallah!
bak tetikte elim
kapa dünlük çeneni
sıkarım alimallah
çenene şakağına
sığınıp yaradana

vah devrim baba vah
diye diye
vatan millet sakarya
gömdüler seni de
bu ve gibiler
erken kara toprağına!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331268/agzi-olan.html>

Kadınım

kutsalım ben
kutsanmışım doğuştan
Havva'yım ben
doğururum insanlığı
kadınım...

atın gözlüklerinizi
yıkın
beyninizde ne varsa
bana dair
hak etmemişliğim...

bakmayın
görün beni
kadınım...

ezmeyin
yargılamayın
tanıyın / bilin beni
sevin!
kadınım
kadın/sayın artık
sayın beni
insanım!

Gülten Kahraman

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332560/kadinim.html>

S/öyle işte

Olmasaydım
azap olur muydu geceler
hükmüne esir rüyalarda
/aklında?

.....

Söyle!

Kalsaydın
yıkılır mıydı başına
cellat törelerin dünya
/yanımda?

Dökmeseydik
ermez miydi huzura
Siyabend u Xece'nin ruhları
/yaşlarımızı?

Tutuşsaydı
gülmez miydi çocukların
barışa aç gözleri
/ellerimiz?

Yürüseydik
sarmaz mıydı renkleri
ülkemi güneşin
/özgürlüğe?

Sordun mu hiç
Kaçarken kendine?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/336675/s-oyle-iste.html>

Doğu(ru)yorum

Döl tutmaz umut
Vurmadıkça dibe acı...

İrkilip
Silkinip
Doğu(ru)yorum
Her bir tomurcuğum yaşam ağacı!

Doğ(ur)dukça ben, dökülüyorsun
Etimden
Gözümden
İliklerimden!

Bu bahar başka gözüm
Bu bahar b/aşka
Tohumlar misli misli yeni bir aşka!

Döl tutmaz umut
Vurmadıkça dibe acı...

İhaneti benimden
İşgali yüreğimden
Adını düşlerimden
Soyu(nu)yorum!

Döllendi umut
Vurdukça dibe acı...
Yeşeriyor günbegün yaşam ağacı!

Say ki bende, repliksiz
Say ki bende, suflesiz
Say ki bende, tek perdelik
Ders veren bir oyundun!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353816/dogu-ru-yorum.html>

O

Dün yüküydü, afat omuz ağrısı
Meçhuldü sair yarınlar
Kuşanımı güneydi
Savaş yaşama
Yorgunluktu damlayan parmaklarından

Düne rest çekti
Yarına selam
Posta koydu güne!

Soyunumlar umuda
Sevdayaydı doğumlar

İnadına
İlle de
Yine de!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/355006/o.html>

Oysa

kaç /ıyor
saklan /ıyor
diren /iyorum
unuttum sanıp sen /i!

oysa...

her mayıs sızlatacak bil /iyorum
sevdalı yüreği (mi)!...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/355771/oysa.html>

seni seviyorum

[italik] kapısından kovulacak tek suçum sevmekse seni?
affetsin tanrım, istemiyorum cenneti! [/italik]

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/387534/seni-seviyorum.html>

Özet

Özetle dostum;
Ne kadından ilahe olur aslında
Ne de erkekten ilah
Bencil mutluluklar için
AŞK'mış en büyük silah!...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/388588/ozet.html>

Korkuyorum

korkuyorum âşık olmaktan gene
Newton'a meydan okumak
gene maviye boyamak kanatlarımı
küstürüp taşı toprağı yeşili
işmar etmek bulutlara
kırmak dostlarımı
sağır olmak
kör bakmak ariflere
korkum sana akmak limitsiz
dalga dalga köpük köpük
yakıp yıkıp gemi liman
ne varsa senden öncesi

korkum
şımarık kızımın uyanması yeniden
yok sayıp kurallarımı
her parmağına bir uçurtma
her uçurtmaya bin kuyruk takması
umut mavisini

ve gene korkum
had bilmezliğine yenilip aşkın
yemek ekvatoruna dengemin
olmayan sopasını Tanrımın!

korkum ne yüzünden ne dilinden
ölçüsü meçhul solundan korkum!
o yüzden afet dostum affet
gelme üstüme
patlatıp tokadı soluma
diyorum ki
bu işte yokum!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/390384/korkuyorum.html>

Kimsin

çünkü yok mantığı
tutunacak dalı yok çünkü
gelişin de garipti dünyama
anlayamadığım hala...

değilse profluğu sanalın
derim ki takdiridir ilahın
kader dedikleri adına
yaksa da yaşanılacak olan hani...

serenatlar kimeydi şahsımda kim bilir ?

deli bir özleme ulanmış sesin
heyecanı var umudunda çılgınlığın
belki düştüm öylesi
obje oltana kıyısından
bulaştı gizemin duygularıma
korkuyorum sormaya,konuşmaya...

ya da tek darbe
sakinmeyen dilden keskince
yel estirmeli dibinde!

kimsin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/390944/kimsin.html>

Deli Kara

miraca çıkmak gibiydi / ozanca
gelmek sana!

ırıyordu firavunlar beynimden
düştüğçe sana nefesim
halaya duruyordu yollar
her göz kırpışında almozin...

güneşi de başkaydı sen gibi
sarı kızıl toprağı da
ne hasretmişim!
aşkı kokladım yeniden
bağrında qoser'in ...

yine duaya durmuştu dilim
semaya niyetlenirken
solumu zapta meyletti
titrek ellerim...
yoksa
açık giderdi deli karana
aşmışken arafları son umut
ilk öptüğün yeşillerim...

kaç kez kopardım kıyametimizi
kaç mil yollar ekledim araya
bilirsin...

ama
kaç takvimsiz boşalttım şarjörü gözlerine
kaç saatsiz kayboldum adın sıra
ve kaç mevsimsiz sana doğdum yeniden fütursuzca
bilmeyeceksin!...

...ve geldim!
büyük yemin
biteceksem
gözlerinde olmalıydı ölümüm!...

tanrım!
kaç bin asır düşlemiştim / gelmeyi
kaç bin tespih eskitmişim / görmeye
kaç bin sure zikretmişim / sesine
kaç bin umut zehirlemiş
kaç güneşi doğurmuştum
gözlerinde ölmeye
sen gibi
ben de bilmeyeceğim!

karşımdaydın!...

diriliyordu küllerinden yeniden qoser
şemameydi sokaklarda çekilen
son demindeydi vuslatın xeribi

mıhlanan bakışlarındayım!...

mutluydum yar
rağmen zebanilerine
umutluydum!...

kaçıyordun gözlerimden
ruhun iliklerimde erirken

dursun dedik zaman yine için için
haykıran sessizliğimizle..

ne yer vardı ne de gök
tüm zamanlar grevdeydi
çığlık çığlığa
isyandı mem u zin
isyanda siyabend u xece

sağırdı kulaklar bize
kördü gözler
yanıyorduk oysa biz
çığlık çığlığa...

sustun
sustum...

korkuyorduk
ahkamdaydı firavunlar
susuyorduk ...

sahi susuyor muyduk?

ellerin mezopotamya kavruğu
gözlerin faili meçhul botan yangını
titriyordun
tükenirken bile bile ...

sessizlikte tükenirmiş deli karalım
gidiyordum...

son gidişti biliyordun
dilindeydi son firavun
“gitme kal”
diyemiyordun!...

“vazgeçmek ölüm” demiştik hatırlar mısın?
ölüme yürüyorduk bu kez
biliyordum!...

oysa
miraca çıkmak gibiydi / ozanca
gelmek sana!

zamanıydı
ardımda ıslak bırakıp karalarını
gidiyordum...

...ve sen
hala çok seviyorduk
biliyordun!...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/399011/deli-kara.html>

Aberna

sen
zulamda suskun yara Aberna!

dün kayıplarından geliyoruz
unut dediler sana kendini
ben
yitirmiştim köklerimde seni...

gizlerin susturulmuş düdenlerde
kesilmiş dilin
korku dikilmiş yerine

bir konuşsan ah!...

unutmuşsun yetini
kaynasa da sularınca yüreğin
kök acılar yırtsa da ciğerini
ucunda kopsa da kıyamet
yok dilinle
konuşamazsın Aberna
istesen de!...

sokulsan da saklayamaz , koynuna
kala'n ki kitabesiz
öksüz medrese'n...
harap saray'ın...
sinek çayın terk edilmiş sevgili...

geçsen hele gözünden
ulaşmaktır köklerine sanırsın
dilsizliğe asi duran
gözü yaşlı deli köprün Haburman!

Aberna!
suskunluğun küskünlüktür özüne
yapma
konuş Aberna!

utanıyor geçmişinden Gelincik
gazabı hüdadan
Melike Belkıs'a şifaydın
takdir etti yaradan

adı güzel
ili güzel
dili özel
susma konuş
geçmişimi ver bana
ceddim sende, özüm sende, dilsizim

gözleri hüznün yeşili Aberna!

sen
zulamda suskun yara Aberna!

Aberna: Diyarbakır'ın Çermik ilçesinin eski adı. (Memleketim)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/413183/aberna.html>

Sözüm Kadar

hani mevsime inat
delerek göğsünü karın
göz kırpar ya güneşe?
düşlerken seni
kardelen oluyor yüreğim...

yağmur yağıyor sonra sokağa
ilk öpüştüğümüz
ıslak bir serçe ötüşü yalıyor evreni
dudakların geliyor aklıma...

masum bir sıcaklık basıyor içimi
sen oluyor her damla
bastırıyorum göğsüme özlemi
diriliyorsun kollarımda
hissedip iliklerime aktığını
mutlu başlıyorum güne...

ilahi bir deme düşünüyorum ansızın
yayılınca ekmeğimin buğusu odama
şükrediyorum bir kez daha
bahşetti diye seni tanrıma...

sonsuzluğa söz veriyorum
tüm kutsallarım üstüne sevgili

ve sözüm kadar
sözüm kadar seviyorum seni!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/418558/sozum-kadar.html>

Diyorum ki

[italik] yeter diyorum bazen
yeter!

ne açılmak istiyorum maviilere
ne geçmek dümene

özlesin seferler beni
gözlesin yolumu limanlar

sarılp huzurlu yalnızlığıma
bu kez
ben posta koyayım hayata!... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/421513/diyorum-ki.html>

Yakışan Acı

yoran
sana dair bilinmezlerden
sıyrılmak istiyor artık

ve sarılmak ütopyalara
olasılığı miller uzak
umudun mavi bohçasındaki...

ürkütüyor koymak adını
yiter anlamı kaygısından

haykırmak isterken
gezegenlere seni
yık diyor şeytan
kara tabu duvarları
kır kilidi solundan
prangaladığın...

uçursun yeli azadın
yedi kat arşa
en kamaştıran ışığı saçsın gün
vurduğunda derine
en güzel maviyi...

varmış be usta
resmi mutluluğun...

bitmeyen bir sevda
acısı bile yakışan

ve üşümüyor artık
demirlendiği limanda yürek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/437696/yakisan-aci.html>

Yakılanların Ardından

Yirmi biri bugün,kıyılan canların
yirmi biri ,aydınlığa sıkılan kurşunun
ve yirmi bir asır bitmeyecek yürek acısının
insanlık ayıbının!
yirmi bir yıllık utancı,bu ülkenin!

Temmuz sığağı değildi yakan
küflü dimağların
yoz beyinlerin
ve Allah diyerek
Allahsızca
Allah'ın kulunu katleden korkakların
ateşiydi bu!

özgürlük uğruna hücrelerden
ne otuz yedi canlar verdik biz
devirmeye soysuz saltanatınıza?
ne fidanlar verdik
dar ağaçlarınıza?

ve hazırız
size rağmen ölmeye
otuz yedi bin asır
hakça bir yaşama!

ve bilmelisiniz
bedenlerimizden yayılan alev
meşalesidir neslimizin
yarınlara taşıyacak
aydınlığıdır bu ülkenin!
ve sizlerin
boğulacağıdır dumanında!

ölüm sefa gelir hoş gelir
haktansa gelen?
bir gider bin geliriz
korkun bizden!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/490196/yakılanların-ardından.html>

Adam mıydınız

gaz bombası şiddetindeydi gerçek
acıyan şakağımda!

[italik] kimdiniz? [/italik]

öte mi?
tırnağıma dişime bedel varsıllarımdan?

önde mi?
her milimetresinde terim
her adımında yaşım
her taşında ömrüm kazılmış sevdalarımdan?

yakıyor gaz derimi
kök saldııkça derine

[italik] neydiniz? [/italik]

izsiz basıp giderken ömrümden
erdemden uzak
hayal hırsızlığından öte?
alıp ayak dibimden
adamlıştırdığım göklerde

[italik] sahi siz adam mıydınız? [/italik]

kemiklerim akıyor gaz yanığından
sıkıyorsa sus çığılığım!

[italik] uy hawar! [/italik]

gaz rengi kan yutuyor kursağıım
çalıyor utanç rengine bin daha
zor pişkini gülüşüm
deliriyor gözlerim
görüyor mu utancın tanrıları

[italik] sahi siz tanrıyı da bilmezsiniz? [/italik]

gaz rengi alevlerde bedenim!
dünüme kök salan haramiler yanıyor
korkak
kalles
kahpe zula gölgeyle!

dallarımı topluyorum kurumuş
yerle yeksan onuru
çığınetmişim nasıl da
egonuzda
bel aşığı

pençelerimde can veriyor
donuk sırtışılarınız
ayıyorum uykusuz uykumdan

tokatlar çığılık!
yumruklar ecel!

yırtıyorum aptal yüreğı
soysuz işgalinizden
...tir çekiyorum
gelmişinize

geçmişinize
bendeki size!

prematüre hayaller
ne sakat umutlar
ne çok
esir çocuklar doğurmuştum sizinle!
korkacak kadar yaşamdan!

yaktım!
korkularımdan astım
aşâğılık ruhları!

[italik] dawîyê ! [/italik]

bitiyor deli aşkımız delilikle
ne afat özlem bu
avuçluyorum
sarıyorum avaz avaz
kaç asır uzaklarda yittiğim

ve şimdi

[italik] " sevişiyoruz beynimle
özgür çocuklar doğuracağız birlikte!" [/italik]

Gülten Kahraman

* Düşünce doğumuna katkısından, Bilal Doğan hevale teşekkür ediyorum...

* Hawar: Medet - İmdat

* Dawîyê: Nihayet -Sonunda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/492776/adam-miydiniz.html>

Çakma Aslan

aslandım bir zamanlar sende

imkânsızın

ulaşamadığın...

ve

gölgede yer arayan

zayıf bir kedi sen!

sevdim

büyüdükçe sevgim

büyüdün sen!

giden bendendi

azaldım

küçüldüm

büyüklendikçe sen

ben büyüledikçe!

büyüyen cüssenin

büyüyen dudaklarında alay var şimdi

sinsi

bencil

kahpece!

yanılgım

katmadığım hesaba

nankör kanını!

buraya kadar

gidiyorum ben

yo yo

aslan değil

sadece insan!

sen

aldırma bana

boşver

aynalara bakıp

kendini

ormanlar kralı san

olsan da

kanı bozuk

çakma aslan!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/500556/cakma-aslan.html>

mecbur

hesabını verme demlerindeyim yine kıskanç güneşe
bitmeyen dostluğumun, geceyle...

yutuyorum
düşecekken sözcükleri dilimden

başım yorgun
eğik öne...

zorlama diyor normları
yaşamakken zorundalığın beni
nedir vazgeçilmez kılan geceyle seni?

keşke diyorum
keşke açsam arayı geceyle sonsuz
atsam aydınlığına
gecede tükenen yüreğimi

bilmez misin?
mecbur doğar hayata kimileri
geceye kimileri ben gibi...

yapamam ki
varken hala acı çeken yanlarım?

memketim biri
kanla sulanan
sen diğeri
deli özlemiyle çaresiz kılan!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/501179/mecbur.html>

korku

yaşarken yokluğunun cehenneminde
cenneti solumaktı duymak sesini!

çekmez miydim içime delice
korkmasaydım ürkütmekten cenneti ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/501592/korku.html>

sevda

zaman zaman
beyin ölümü gerçekleşmiş biriyim
yokluğunda

varlığında
evrene meydan okuyan eşkiya
adın ki sevda!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/502617/sevda.html>

taylar vurulmaz

[italik] ne çok kaçtım
ne sığındım yalanlara ısrarcı
köşe bucak [/italik]

[italik] edebime boşalttım
aşka dolan tetiği [/italik]

günahını sevdaya yüklemiştin!...

[italik] güneş güneş doğuyordu gözlerin
görseler
kiskanırdı bebekler [/italik]

ah o gülüşün!...

[italik] yollara rest
takvimeydi arsızlığımız

hatırlar mısın?
gözler düşüp
buluşunca sesimiz [/italik]

evrene hükümdar kesilmiştim!...

[italik] gel dedin
yakıp gemileri

gitmesine gitti de elim
yakamadım
ki asırlar öncesinden yanıktı dilim... [/italik]

oysa ne de çok istemiştim!...

[italik] soluyorken sevdayı
ayrı yastıklardı ölümün adı
tahammülse zulm! [/italik]

bilsen
ne çok kahretmiştim!...

[italik] ittikçe canavar
hayvanlaşır ezince aşk [/italik]

sen onu
ben bizi öldürmüştüm!...

[italik] hawar limin!

say ki bu aşk yaralı tay
ağıtta d/ağlar [/italik]

[italik] yaralı atları belki...
ama
unuttun mu ?[/italik]

"tayları vurmazlar" demiştin!...

24 Haziran 2011

oy

oy lohusa yüreğim benim!
ne ana sevdalar doğurdun
babası meçhul yüreklere?
ne intiharlar astın
namlı namussuz soluklardan ?
kaç canlısın ki
doğurduğun her bebenin adı hala umut ?

oy benim g yetmezim
oy benim Őerbetlim
oy benim inatçı lohusa yüreğim!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581151/oy.html>

gereksiz

[italik] geç bile!

esmeliydi yerinde yeller çoktan
paylanma sevgimden kk aklınla
şansın yokluktan

bilmem ki hangi yüzüne desem?
gidişin de gelişin gibi b . . tan! [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581735/gereksiz.html>

bilseydin

[italik] ancak bu kadar tüketilirdi kolay
bilseydin
d/evrimdi oysa yaşadığımız olay! [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589160/bilseydin.html>

söyle

demıştin ya?
"taşıyamadın beni sen"
nasıl beklersin ki?
kendine bile ağır geliyorken!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590436/soyle.html>

bitti

ayaz vurdu yüreğime bu gece
dilim buz...

üşüyorum!

..ve radyoda bir nihavent
"biz bu aşktan yolcuyuz!"

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597287/bitti.html>

bir intiharın anatomisi

bu bir aşk öyküsüdür
sonu acıyla biten
bu bir sevdadır
yüzyıla damgasını vuran

bir varmış bir daha varmış
ne prens ne prensesmiş hiç biri
düpedüz içimizden biri her biri
ama biri oyuncuların piri
elleriyle boğan yeşeren sevdayı
o biri ki bu sevdanın katili!

dünya dönüyor güneş doğuyordu gene her sabah
ve ay mesaideydi her gece hala
kaytaran yıldızlara inat
gök hala maviyi seviyordu gece karayı
ve o biri kızıla boyadı kurşunlayıp sevdayı!

başarısızlıktı en büyük başarısı
ve başarmaktı tutuklu kaldığı ütopyası
yazacaktı mutlaka asrın şiirini
bu uğurda kaybetse de tüm erdemlerini
aşıktı acıya acıtırcasına mutluluğu
hırsına köle ruhunu kanatırcasına!

düşler yazar oynardı bitimsiz
miadı uhdesindeydi kurbanların sorgusuz
atlardı her oyunda beyaz yeleli ata
kelini saklasın diye başında melon şapka!

bin takla atardı
düşmesin diye şapkası
sevdaya dönüşünce yalanlar senaryosu
saklanacaktı duvar diplerine
varsın yağsındı yüzüne yağmurlar
dişleri arasından aldanmış prenseslerin
işleyince kanına aymazlık beşerin
çatlardı ar damarı alnında
gemiye kurtaran kaptandı nasılsa?

bir yokmuş bir daha yokmuş
sahte prens sırtında gene yorgun atının
kısık gözlerle bakıyor uzaklara
azalmış mı mesafe
sahte prenseslere yol almakta artık umutlar
ve tarih yazacaktı bitimsiz gene en yapay aşkları
limanlar azalmıştı sığınılacak

bir neymiş bir daha neymiş
kapatırken füğuranlar perdeleri
kendi sehpasını tekmeleyecekti bu kez ayakları
çekecekti ipini elleri
bu öykü sahte bir prensin intihar anatomisi
tek tanık olacaktı
yere düşen melon şapkası!

iyi bilirdik şaiiri

tapınacak sevdalardı özlemin kısa ömürler biçtiğin
acılarda boğulası terkedişlerdi
mazoşist ruhunun en deli ütopyası
akıttırarak kadar kanını devasa nehirlere
büyüktü isyanın hayata!

ve yazmak...

yazmaktı, evrenin en acılı şiirini gitmeden
en büyük ihanetini sevdanın
en inanılmazını!
sıyrılıp sıradanlıktan
alkışlanan bir yıldız olmaktı göklerde!

tarancı'nın öldüğü yaştasın şimdi
inme vaktidir merdivenlerden
aynalardan boş bakışlar takılmakta garipliğine
boşa geçirdiğin yıllardır öfkesi
sıkılmaktan morarmış yumrukların

çenendeki zangırtılar
ürkütüyor katmanlarında fay hatlarını
geri dönülmez yolların işmarı sinsi hınzırca
korkuyorsun ilk kez varlığından!

yorgunsun...

suçlu arıyorsun sararmış yapraklarında listenin
altın değerinde olan vaktiyle
çoğu çoktan unutmuş adını bile
ve kendi adlarını yakıştırdığın

son umudun son çırpınışıdır
son duan
ve dilinde gecikmiş korkunç bir yankı
keşke!

ters düz edip zamanı
sevmeye
dürüstlüğe
mutluluğa şimdi
anlamsız eyvahların
ve sıradanlığa

buldun!

kafesinin solunda zayıf bir kıpırtı ağırlı
'bas tetiğe suçlu benim, yetemedim ' diyor
fersiz
mahçup
pişman

ve perde!

[italik]şizofren aşıklar mezarlığında bir tören vaktidir
gönülsüz bir uğultu bozuyor sessizliği[/italik]

"iyi bilirdik şaiiri!"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/610116/iyi-bilirdik-saiiri.html>

nokta

derdi ki;
“en azılılar, en masumlardan doğar”
bizim ihtiyar...

ve ben
en sadık
en şerefli seven

aşkın enayisiydim...

öyle delik deşik ki şimdi yüreğim?
öyle tarifsiz ki nefretim?

sayın ki bundan böyle /

aşkın da
sadakatin de

en harbi şerefsiziyim!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/630454/nokta.html>

her halükarda

aslında biliyorum...
bitiyor
bitti...

de,
kabullenmezliğimdendir oynamam uzatmaları
geri sayıma geçmesinden belki hayatın
belki yorulmuşluğum çok
adamları tabansızları
ilk mutluluğun
hayâsızca kayıp gitmesinedir belki de kim bilir
şaşkın katlanmazlığım

değildin biliyorum
ol istesem de
ne beyaz atlı
ne kurbaga
ne siyabend ne de mem
usta oyuncu sen
dizilse de kursağıma
yemek isteyen
bile bile ben!

demişti ya hayatının tek doğrusunu
kansızın biri
“doksan dakikadır maç “diye
gerisi uzatmalar
haklıydı
değiştirmeye çalışmak gaflet skoru
hep bir eksi arka cebimde
çalmak isterken tek nokta
eksiltmek bir yıl daha çizgisinden hayatın
ah geri sayım!

git
vaktidir evet bit
gitmek için gelmemiş miydin zaten
vaatler koca bir hiç
al emanetini giderken
dilerim ki
ektiğin kadar biç!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/633228/her-halukarda.html>

devrim

biliyorum

iki terkedişle boşalacak iliklerim
çoğalıp iki terkedişte
iki yoklukla yoksullaşacağım
zenginleşip iki yoklukta

...

devrimci ilan edeceğim o gün kendimi

her tekme yeni bir ben
iki intiharla yeniden doğup
cigaram biri
diğeri sen!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/633487/devrim.html>

aşk şehidi

belli belirsiz izin kaldı ardında
seviyor...
sevmiyor... /du...
ne önemi varsa sanki?

gelişin kadar ağır olmadı gidişin
fişini çekmek gibiydi
ötenazi isteyen hastanın
ha fazla bir gün
ha eksik
ne fark eder yaşasa?
ölmüştü yürek çoktan nasılsa!

ve çoktan teslimdi ruhun tanrıya
çoktan çalmıştı griye gözlerinin elası
ölü soğuydu ellerin
son hırıltısı dilin depremin
ne fark eder konuşsa?
tükeniştii tekrarlanan nasılsa!

yüreksiz oldu ölümün
gürültülü doğumuna inatla!
ölmüştün ölmesine de
derdin,
masum bir katil bırakmaktı ardında!

sevinme boşa!
ne sen aşk şehidisin şimdi
ne zalim bir katil ben
kapanmayacak bu ihanet dosyasında!

ve şimdi sen soğuk bir morg odası
ben dar ağacında

not düş boylarken dibini cehennemin
yüreğinin en şerefsiz yanına
tetikçi ben olsam da
ikimizin de parmak izi var
kriminal raporunda!

16 ekim ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/657989/ask-sehidi.html>

kiyamet

demiştin ki
“yüregim ellerinde”

... ve şimdi;
değil bile
ayaklarım dibinde...

[italik] ben senin cinayetin
sendin son kıyametim! [/italik]

duy beni!

boş eller yalanlıyor korkaksı yüregini
kıyametimdin koptun, uğurluyorum seni!

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678731/kiyamet.html>

dilim susuyor

çok şey var dilimde
ha desem dökülecek
ha desem susmayacak
şuracıkta dilimin ucunda
ha desem?

.....

kırabilsem zincirlerini usumun
çözebilsem ilmeğini yüreğimin
olmuyor
olduramıyorum...

hasılı kelim
ben susuyorum
susuyor dilim!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/740440/dilim-susuyor.html>

sadece

[italik]artık ağlamıyorum
öfkeleniyorum sadece deliresiye![/italik]

utanmayı yırttım dilimden!
ağız dolusu küfürlerim var
edene
ettirene
ettirene direnmeyene!

çakamıyorsam çivisini yerine
değiştiremiyorsam
küfrederim
hala dönebilen gezegene de!

anladım ki değişmiyor
şifa bulmaz sinir harbi
amansız ağrılar
uykusuz geceler düşüyor ömrüme

[italik]diyeceğim o ki;
sakin ol
herkesin gücü yetiyor sadece kendine![/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/794819/sadece.html>

sevdava - dozevîn

sevdava

yasaklanmış kitaplar gibiyiz heval
terk ediliyoruz usul usul
korkuyor korkular korkudan
titriyoruz nankör bakışında öfkeden
tüm ihtimallerin!

dedim ya heval

sevdava ki
okunursak evrim
yaşarsak devrim olacak

havar limin!

yakalanırsak zulüm ki
ötesi zindan
ötesi faili meçhul
ötesi ölüm kokacak!

dozevîn

em wekî pirtûkên qedexekirî ne heval
em tên terikadin hêdî hêdî
ditirsîn tirs, ji tirsê
direcîfin ji hêrsa awirên bêbext
yên hemû dibetîyan!

ma min negotibû, heval!

dozevîn ku
em bêne xwendin paresan
em bijîn dê şoreş pêk were

havar li min!

em bêne girtin ku zilm e
wêdetir zindan
wêdetir failê wê kesnezan
wêdetir dê bêhna mirinê bide!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833531/sevdava-dozev-n.html>

yorgun

sakin ol,
vazeçmedim sevmekten seni...

zayıfım sevgiden yana
kolay harcayamam bilirsin

kavgam kendimle
kendime öfkem
aldım dersimi hayattan, bugün de...

ve şimdi,
delice ihtiyacım var oksijene
tenefüs zili çalsın ikimiz için de!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837056/yorgun.html>